Balatonkenesei Hírlap

XXXIV. ÉVFOLYAM 9. SZÁM
BALATONKENESE HAVILAPJA
2022. SZEPTEMBER

XVIII. Lecsófesztivál

2022. augusztus 27.

Fotó:
www.facebook.com/kontratkaroly

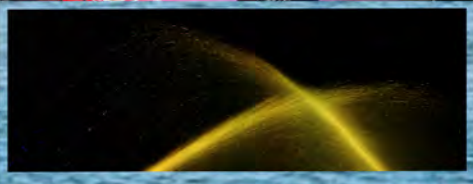

Tartalom

A XVIII. Lecsófesztivál – képekben ... 2
Csesznák András: Délutáni vonat Füredre *(vers)* ... 3
Feladatként kell tekintenünk a következő időszakra – Jurcsó János ... 4
Rendkívüli testületi ülések 2022 júliusában ... 5
Hírek, események ... 6
Új igazgató a balatonkenesei iskolában ... 6
Pályázatok civil szervezeteknek ... 6
A Gobelin-kör munkái a Vajdahunyad várában ... 6
„Szent István kijelölte a helyünket Európában” ... 7
Krajnyák Dávid: Piros, fehér, zöld *(vers)* ... 8
A Balatonkeneséért emlékérem és a díszpolgári cím díjazottjai ... 9
V. Balatoni Horgászok napja ... 11
Lengyel kulturális estek a Tájházban ... 14
XVIII. Balatonkenesei Lecsófesztivál ... 15
Muzsikáló Tájház ... 17
„Szeretünk Kenesén játszani” – A Varga Tivadar Trió ... 17
A Tájház színpadán a Vujicsics együttes ... 18
40. születésnap a Pannónia Citerazenekarral ... 18
Kenese Art Feszt – Művészetek szárnyán ... 19
„Az emberre mindig jó hatással van…” – Beszélgetés Füredi Verával ... 19
„A tanítás örök szerelem” – Citerabemutató Bucz Julival ... 22
„Jó érzés, amikor van lehetőség…” – Haránt-Miklós Melinda ... 24
Veszprémi hittanosok a Tájházban ... 26
Újmise augusztusban ... 26
Összecsengő dallamok ... 27
Vagyok, aki vagyok – M. Erzsébet nővér ... 28
Életvezetés: Szürettel vagy szüret nélkül – M. Teréz nővér ... 29
Tájházi gondolatok – Vér László ... 30
Szociálpolitika: Szemelvények a magyar… 4. – Varga Ákos ... 31
Mészöly Sándor: Megvalósulatlan álmok *(vers)* ... 31
Tündérkert: Szeptember – Bollók Ferenc ... 32
Olvasópróba: Tehetség érkezett – Valentini Zsuzsa ... 33
Kalota Gizella: Léket kaptunk *(vers)* ... 33
Mesesarok: Piperke menyegzője – Csesznák András ... 34
Rejtvény: Szent Mihály hava – Pulai Istvánné ... 35
Hulladékszállítási tudnivalók ... 36
Nyári események – képekben ... 39
Nyári események képekben – Szeptemberi programajánló ... 40

Csesznák András: Délutáni vonat Füredre

Ülök a robogó vonaton,
Dombok közül kikacsint a Balaton.
Édes a levegő, harapom,
Megmarad a zamata a fogamon.

Dübörög, zakatol monoton,
Most hagyta el Kenesét a vonatom.
Szellő sincs délután a tavon,
Betölti a lelkemet a nyugalom.

Napkorong köszön az ablakon,
Hamarosan alámerül Csopakon.
Káprázat, melyre nincs fogalom,
Aranyfényben pompázik a Balaton.

Part mentén suhanok vonaton,
Szárnyalok a víz tükrében, szabadon.
Ez itt a végtelen, akarom!
Semmi kincsért soha oda nem adom!

2017. március 23.

Tisztelt Olvasóink!

Lapunk nyomtatott formában, korlátozott példányszámban az alábbi pontokon elérhető:

- Balatonkenese Város Polgármesteri Hivatala (Béri Balogh Ádám tér 1.)
- Városgondnokság (Fő u. 43.)
- Közművelődési Intézmény és Könyvtár (Kálvin János tér 4.)
- Magyar Posta (Balatoni út 65.)
- Dr. Saáry István Egészségház (Táncsics u. 3.)
- Tátorján Szociális Szolgáltató Intézmény (Táncsics u. 20.)
- Katica Pékség és Teaház (Fő u. 21.)
- „Vegyeske” papír-írószerbolt (Széchenyi u. 2.)
- „Incsi-Fincsi” Húsbolt (Fő u. 11.)
- Húsbolt (Mikes Kelemen utca 20.)
- Antikvárium Balatonkenese (Széchenyi u. 16.)
- Otthonka vegyeskereskedés (Fő u. 23.)
- Balcsi Élelmiszer (Fő u. 6l/A.)
- Villker Kenese Kft. (Szilágyi u. 15.)

Aktuális és korábbi számok:
www.balatonkenese.hu

https://www.facebook.com/balatonkenesevarosonkormanyzata

Szerkesztői előszó

Szeptember

Szeptember az év hétfője, szokták mondani, és szegény őszkezdő hónapnak legalább akkora a „népszerűsége”, mint a hét első napjának. Ami teljesen érthető: ki szeret visszatérni a hétköznapokba, a munkába és az iskolába?

Annyi a mentségére szóljon a napnak és a hónapnak is, hogy kellemetlen hírnevük ellenére valami újnak a kezdetei. Az újat meg általában szeretjük. Csak egy sima hétköznap? Nem baj! Magunknak töltjük fel tartalommal.

Azért mi ebben a lapszámunkban még kicsit visszatekintünk a nyárra. Sok nagyszerű rendezvény zajlott Kenesén augusztusban is – hogy mást ne említsünk, a XVIII. Lecsófesztivál. Erről és a Kenese Art Fesztről hoztunk beszámolót. Megünnepeltük augusztus 20-át, s új díszpolgárt, valamint a Balatonkeneséért emlékérem díjazottját köszönthettük. Lengyel estek zajlottak a Tájházban, ami sok más eseménynek is helyet adott ezen a nyáron – itt volt mindjárt a Muzsikáló Tájház sorozat, a népzene és a jazz remek hazai előadóival: a Vujicsics együttessel, Balogh Kálmánnal és a Varga Tivadar Trióval.

És természetesen az ősz is tartogat jó dolgokat. Szőlő, alma, körte – és szeptember 24-én Kenese napja, ahol a jelszó: „Főzz vaddal és borral!” Unatkozni tehát biztos nem fogunk, s reméljük, sokan leszünk, hogy Kenese várossá válásának évfordulóját ünnepeljük.

Nagy Krisztina

Tanévnyitó a Pilinszky János Általános Iskolában 2022. augusztus 31.

Feladatként kell tekintenünk a következő időszakra

Szeretettel köszöntöm a Balatonkenesei Hírlap olvasóit! 2022 szeptemberét írjuk. Ez az első olyan év Balatonkenese történetében, amikor az iskolás gyermekeinket úgy engedhetjük az iskolába, hogy négy zebrán is megközelíthetik a városközpontot, hiszen elkészült a körforgalom. A műszaki átadása folyamatban van, de a körforgalom és a kapcsolódó zebrák már teljes mértékben használhatóak, bízva abban, hogy az iskolakezdés balesetmentesen fog megtörténni. Ez minden balatonkenesei családnak megnyugvást fog jelenteni. – Így is elég nehéz lesz a gyerekeknek az iskolakezdés, hiszen emlékezzünk vissza, annak idején mi is nehéz szívvel és nehéz táskával indultunk el reggelente a suliba. A beszélgetések közepette nem az volt az első, hogy az úton alaposan körülnézzünk. A zebra növeli azt a biztonságot, amit a gyerekeinknek szeretnénk nyújtani.

Ez az egyik beruházás, amely befejeződött, a másik a kerékpárút, amely szintén a műszaki átadásához érkezik. A nyáron befejeződtek a zajjal és fennakadásokkal járó építési munkálatok, most már csak a finomhangolás és a területrendezés van hátra a szakemberek számára. A kerékpárút a nyári forgalomban is jól vizsgázott, balesettől mentes volt ez az időszak, pedig elég jelentős gyalogos- és kerékpáros-forgalom zajlott. Híresek is lettünk, mert egy olyan kép került ki a közösségi oldalakra, amelyen a kerékpáros egyszerre használja a gyalogosoknak és a kerékpárosoknak szánt forgalmi sávot is. Az emberek ehhez kellő vidámsággal álltak hozzá, mi pedig ugyanilyen örömmel vesszük használatba az utat.

Ezek a feladatok még alig fejeződtek be, már koncentrálnunk kell az őszre. Bruttó 177 millió forint értékben út- és járdafelújítási program indul szeptemberben Balatonkenesén. Ennek mérföldköve a Berek utca, színhelyei a Bocskai utca, a Petőfi utca, továbbá az Alsóréten a Kosztolányi, az Alsóréti utca, de ugyanígy a Soós Lajos utcai járda is. Szeptembertől mindezek megújulnak. Az adott környéken, ahol a beruházások folynak, kisebb-nagyobb, átmeneti fennakadásokra számítani kell. Ezért előre is elnézésüket és a szokásos türelmüket szeretnénk kérni, hiszen tudjuk, hogy ezek a beruházások azért készülnek, hogy az életünk kényelmesebbé és biztonságosabbá váljon.

Ám nem csak útépítések indulnak. Szeptember elején közösségi tervezést fogunk összehívni, mivel a Széchenyi park rekonstrukciója is oda érkezett, hogy a tervezők már gondolkodnak róla, s a lakossággal egyetértésben kívánják az i-re a pontot feltenni, hogy aztán az ősszel a park felújítása is megkezdődhessen. A nyár folyamán befejeződött a víziszínpad közbeszerzési eljárása; az optimális forgatókönyv szerint 2023. március végére, április elejére a színpad a helyére kerül.

Tehát Kenese ismét komoly feladatok előtt áll, melyekhez türelemre és kitartásra lesz szükségünk nekünk, lakóknak és a kivitelezőknek egyaránt.

De az ősz nem csupán a feladatokról szól, hanem rólunk, és talán kicsit a befelé fordulásról is. A forgalmas nyár után bízunk benne, hogy szép, kellemes és hosszú őszünk lesz, amelyben az egyik legemlékezetesebb pont a 2022. szeptember 24-re szervezett Balatonkenese Város Napja, amelyre mindenkit sok szeretettel várunk. Az esemény a Kálvin téren zajlik majd, mivel a Széchenyi park ekkor vélhetően már építési terület lesz, folyni fognak a munkálatok. – Ezzel együtt terveink szerint között szerepel, hogy az ősz folyamán nekikezdünk a büfésor megépítésének is. Az ezzel kapcsolatos telekalakítások most zajlanak. Az engedélyezési eljáráshoz szükséges egy településképi konzultáció, amelyhez hamarosan megkapjuk a tervezett építmények rajzát – ezeket közzé fogjuk tenni.

Kenese életében a most következő időszak jelentős változásokat hoz.

Ugyanilyen változást hoz a családok életében, hogy 2022 őszétől átrendeződnek a rezsivel kapcsolatos kiadások. Már jól látszik, hogy Önkormányzatunkat és a gazdálkodó szervezeteket, a vállalkozásokat ez jelentősebben fogja érinteni. A megnövekedő költségek előzetesen nem voltak ismeretesek, ezért szükséges a költségvetés korrekciója. Azonban szeretnénk úgy végigvinni az évet, hogy beruházást ne kelljen elhalasztani, és a növekedő rezsiköltségeket egy fogyasztásoptimalizációval ki tudjuk gazdálkodni. Ennek több verzióján is gondolkodik az Önkormányzat. Ugyan szoros évünk lesz, de Testületünkre eddig sem volt jellemző, hogy pazarlóan bánt volna a rábízott javakkal. Még nagyobb szigorral és takarékossággal kell az év hátralevő hónapjait átvészelnünk. A jövő évi költségvetés tervezésekor pedig nagyon figyelnünk kell, hogy minden szükséges kiadásra forrást tudjunk találni. A megnövekedett terhek az Önkormányzat számára komoly gondot jelentenek, de igyekszünk ezeket megoldani.

Nem szeretném, ha bárki elkeseredne, hiszen ezek olyan feladatok, amelyeket meg kell tudnuk oldani. Fogyasztási szokásainkat alaposan át kell gondolnunk, és meg kell változtatnunk. Feladatként kell tekintenünk erre az időszakra. Kellő takarékoskodás mellett Balatonkenese továbbra is kiegyenlített és stabil költségvetést tud végigvinni és jövőre is összeállítani.

Az idei év nyara, amellett, hogy nagyon száraz volt, jelen ismereteink szerint mégis hozta a tavalyi év vendégszámait strandjainkon. Ezt azt jelenti, hogy a 2021-es „nagy kiszabadulás”, amikor a Covidot követően mindenki fellélegzett, hozzávetőleg 2022-ben is ugyanannyi látogatót eredményezett. Ez mindenképp bizakodásra ad okot. Szeretnénk elérni, hogy az évre tervezett rendezvényeink sikeresen véghezvihetők legyenek, és amikor decemberben a már szokásosnak mondható Mindenki Karácsonyán találkozunk, egy feladatokkal teli, de boldog évet hagyjunk magunk mögött. Ehhez azonban még sokat kell tennünk, sok türelemmel kell viseltetnünk egymás iránt. Kérek mindenkit: vigyázzon magára az év hátralevő részében is! Amennyiben a környezetükben segítségre szoruló személyről tudnak, ne habozzanak, jelezzék ezt Önkormányzatunknak! Intézményrendszerünkön keresztül igyekszünk mindenkinek a segítségére lenni.

A felújítások és beruházások idejére mindenkitől türelmet és megértést kérek! Bízom benne, hogy településünk gazdagabbá válik.

Jurcsó János
polgármester

Rendkívüli képviselő-testületi ülések 2022 júliusában

Lezárult a véleményezési szakasz a Balatonkenese, belterületi 784/3, 784/4 és 784/5 helyrajzi számú ingatlanokat érintő, településrendezési eszközök módosítására vonatkozó eljárásban. Az államigazgatási szervek véleményét és az azokra adott tervezői válaszokat a Testület tárgyalta és elfogadta. A véleményezési szakaszt az alábbi kitételek mellett zárták le:

- a szabályozási terven a két további megépítendő épület helyét fel kell tüntetni;
- az építési szabályzatot úgy kell kiegészíteni, hogy a Vt11 övezetben még elhelyezhető két épület legfeljebb 20 lakásegységet tartalmazhat;
- a Vt12 övezetben a legnagyobb beépítettség mértéke 10% lehet.

5.345.865 forint támogatást nyert Balatonkenese a Magyar Falu Program keretében, a katolikus köztemetőben megépítendő új urnafalra. Ennek kivitelezéséhez indult meg most a kapcsolódó közbeszerzési eljárás, és a műszaki ellenőr kiválasztása.

Módosult a város 2022. évi *közbeszerzési terve*, mert az őszre tervezett útépítési és csapadékvíz-elvezetési projektekben további közbeszereztetésre van szükség.

Július 27-én *a szociális ellátásokról szóló, 10/2016. (IX. 30.) önkormányzati rendeletet* módosította a Testület. Mint *Kurucz Henrietta képviselő* elmondta, a módosításra a nyugdíjak változása és a rezsidíjak várható emelkedése miatt tettek javaslatot. Emeléseket kértek az egy főre eső jövedelem kiszámításánál, s javasolták a születési és temetési támogatások összegének 60.000 forintról 80.000 forintra történő emelését. A módosítások 2022. szeptember 1-jén lépnek életbe.

Ahogy az elmúlt években, úgy az idén is pályázatot nyújtott be az Önkormányzat a Magyar Államkincstár Területi Igazgatóságához, szociális célú tűzifa vásárlásához. A támogatási igény 224 erdei m3 kemény lombos fafajta beszerzésére irányul, 4.978.400.- Ft értékben. A 284.480.- Ft saját forrást az Önkormányzat 2022. évi költségvetésében biztosította.

– nk –

HIRDETMÉNY

Balatonkenese Város Önkormányzatának Képviselő-testülete tájékoztatja a tisztelt balatonkenesei állandó lakóhelyű lakosokat, hogy a szociális ellátásokról szóló 10/2016. (IX. 30.) önkormányzati rendeletének 2022. 09. 01-től hatályos állapota szerint, kérelem alapján a Szociális Bizottság 2022. évben

a tanköteles általános és középiskolás gyermekek tanszer- és tankönyvellátásának támogatására iskolakezdési települési támogatást nyújt.

A kérelem nyomtatványa a Balatonkenesei Polgármesteri Hivatal ügyfélszolgálatán, valamint a **www.balatonkenese.hu** honlapon *(Ügyintézés – Szociális ügyek – Iskolakezdési települési támogatás 2022)* érhető el.

A kérelem kötelező mellékletei:

- Jövedelemigazolásokat kell csatolni a kérelemhez arról, hogy a családban az egy főre jutó jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 300 %-át (85.500.- Ft), egyedülállónál a 350%-át (99.750.- Ft).
- Ha a gyermek nem Balatonkenesére jár iskolába, akkor a 2022/2023. tanévre szóló iskolalátogatási igazolását csatolni kell a kérelemhez.

A kérelem benyújtható
2022. szeptember 20. napjáig,
a Balatonkenesei Polgármesteri Hivatal
szociális ügyintézőjénél.

Személyes gondoskodást nyújtó ellátásokért fizetendő térítési díjak

Szociális étkeztetésnél, amennyiben az egy főre eső jövedelem	
● nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 200%-át	**450.- Ft**/fő/nap
● az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 200%-a fölött van	**520.- Ft**/fő/nap
● kiszállítás esetén a kiszállítás díja	**195.- Ft**/fő/nap
A kiszállítás összege 80 év feletti, egyedülálló személy esetén, amennyiben	
● a nyugdíja nem éri el az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 300%-át	**0.- Ft**
● a nyugdíja öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 300%-a felett van	**195.- Ft**/fő/nap
Nappali ellátásnál	
● csak a napközbeni tartózkodást igénybe vevők esetén	**30.- Ft**/fő/nap
Napközbeni tartózkodást és étkezést is igénybe vevők esetén, amennyiben az egy főre eső jövedelem	
● az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 200%-a alatt van	**450.- Ft**/fő/nap
● az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 200%-a fölött van	**520.- Ft**/fő/nap
Házi segítségnyújtás esetén	
● egy ellátási órára jutó önköltség	**1947.- Ft**
Szociális segítés esetén	
intézményi térítési díj	**1847.- Ft**
Személyi gondozás esetén	
intézményi térítési díj	**300.- Ft**/óra

Óvodai háromszori étkezés	**590.- Ft**
Iskolai háromszori étkezés	**670.- Ft**
Iskolai étkezés, csak ebéd igénybevételével	**400.- Ft**
Bölcsődei négyszeri étkezés	**610.- Ft**
Szorgalmi időszakon kívül étkezési díj gyerekek részére,	
● egyszeri étkezés esetén	**680.- Ft**
● háromszori étkezés esetén	**870.- Ft**
Felnőtt étkezés (szociális)	**950.- Ft**

Új igazgató a balatonkenesei iskolában

A Balatonkenesei Pilinszky János Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola megbízott intézményvezetője 2022. augusztus 16-tól ***Vezér Katalin Zsuzsanna****.*

Szeretettel köszöntöm Önöket!

Vezér Katalin Zsuzsanna vagyok. Pusztaszabolcson élek családommal. Férjemmel három gyermeket nevelünk. 22 éve vagyok pedagógus. Szakértőként dolgozom az Oktatási Hivatalnak. Elkötelezett vagyok az erőszakmentes kommunikáció és az inkluzív szemlélet mellett. Gondolkodásomra a gyerekközpontúság jellemző. Szeretem a pontosságot, a megbízhatóságot, őszinteséget, nyíltságot, egyenességet és a tudás megszerzésére való törekvést. Kiemelt területem a tehetséggondozás. Szeretek csapatban dolgozni, ennek elkötelezett híve vagyok. Célom, hogy az iskola partnereivel (szülők, önkormányzat, iskolaegészségügyi dolgozók, óvoda stb.) szoros együttműködést alakítsak ki.

Támogatásra és együttműködésre számítva:

Vezér Kata
mb. intézményvezető

Könyvtárunk vendége volt

Fotó: Monostory Margit

Pályázatok civil szervezeteknek

Tisztelt Civil Szervezeti Vezetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a **Nemzeti Együttműködési Alap (NEA)** 2023. évi *összevont és egyszerűsített pályázati kiírásainak* megjelentetése **2022. október 3-án** várható.

A pályázatokhoz kapcsolódóan a Miniszterelnökség idén is minden megyében tájékoztató fórumokat tart.

A **„CIVIL INFO – NEA 2023"** országos tájékoztató rendezvény tervezett időpontjai és helyszínei:

Szeptember 6.
8:30 Tatabánya
11:30 Győr
14:30 Sopron
17:30 Szombathely

Szeptember 7.
9:30 Zalaegerszeg
13:30 Veszprém
17:00 Székesfehérvár

Szeptember 13.
9:00 Szolnok
13:00 Debrecen
17:00 Nyíregyháza

Szeptember 14.
9:30 Miskolc
13:30 Eger
17:00 Salgótarján

Szeptember 20.
9:00 Kaposvár
13:00 Pécs
17:00 Szekszárd

Szeptember 21.
9:00 Kecskemét
13:00 Szeged
17:00 Békéscsaba

Szeptember 23.
10:00 Dunavarsány

Szeptember 27.
10:00 Budapest

Figyelem! Az utóbbi időben az interneten a NEA pályázatokkal kapcsolatban megjelent megtévesztő, hamis információk miatt kérjük, hogy **a pályázatokkal kapcsolatban kizárólag a Civil Információs Portál (https://civil.info.hu/)**, valamint **a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. (www.bgazrt.hu) honlapján megjelenő információk alapján tájékozódjanak**.

Arra is felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a pályázati rendszer kialakításánál és működtetésénél kiemelt célunk, hogy a civil szervezetek minél egyszerűbben, plusz költséget felszámító külső szereplők bevonása nélkül tudjanak érvényes pályázatot benyújtani.

A NIR pályázóbarát felülete, a **nea@bgazrt.hu**[4] e-mail címen elérhető ügyfélszolgálat, valamint a **Civil Közösségi Szolgáltató Központok országos hálózata (https://civil.info.hu/kezdolap/CKSZK/index.html)** ingyenes tanácsadó szolgáltatásai teljeskörűen segítik a civil szervezetek pályázatainak benyújtását.

Üdvözettel:
Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.

A Balatonkenesei Gobelin és Hímzőkör munkái a Vajdahunyad várában

A Magyar Kézművességért Alapítvány ***A Magyar Kézművesség – 2022***, valamint ***A magyar szentek – kézműves szemmel*** című kiállításán a Balatonkenesei Gobelin és Hímzőkör munkái is bemutatásra kerültek.

Fotó: Kerti Teréz

Szent István kijelölte a helyünket Európában

Jurcsó János polgármester augusztus 20-i ünnepi beszéde

Engedjék meg, hogy a születésnapos köszöntésével kezdjem a beszédemet: boldog születésnapot, Magyarország! Ugyanis ma hazánk születésnapja van, és a születés fontos dolog, hiszen ekkor dől el, hogyan indulunk az élet útján mi, emberek – de azt gondolom, nincs ez másképp az államok esetében sem. Talán az a különbség, hogy a dátum az ember életében nem változik, viszont hazánk születésnapja eredetileg nem augusztus 20. napja volt. Ha megengedik, nem bújnék ki a történelemtanári köpenyemből, és mondok pár mondatot erről.

Szent István ünnepe az egyik legrégebbi magyar ünnepnap. A keresztény magyar állam alapításának napja, azt szoktuk mondani: az ezeréves folytonosság emléknapja. Kevéssé ismert, hogy István királyunk ünnepnappá eredetileg augusztus 15-ét, Nagyboldogasszony napját nyilvánította, és erre a napra hívta össze a királyi tanácsot, minden évben ezen a napon tartott törvénynapot, uralkodása végéhez közeledve pedig ezen a napon ajánlotta Szűz Mária kegyeibe a még fiatal keresztény államot. Azt is kevesen tudják, hogy I. Szent István 1038-ban nem augusztus 20-án, hanem öt nappal korábban, augusztus 15-én hunyt el. Ezek ismeretében joggal merül fel a kérdés: hogyan is lett 15-ből 20-a? István halála után még évtizedekig augusztus 15-én ünnepelték őseink, a váltást pedig 1083-ban hozta az élet, amikor I. Szent László uralkodott. Az ő közbenjárására a pápa szentté avatta Istvánt, a fiát, Imre herceget és Gellért püspököt. A szentté avatás napja pedig augusztus 20-ra esett, így a továbbiakban ez rögzült államalapító királyunk és hazánk ünnepnapjaként.

A magyarság történelmében az államalapítás az egyik, ha nem a legfontosabb esemény. Sorsfordító mozzanat volt, ami a fennmaradásunkat biztosította. Az addig vándorló életmódot folytató, törzsi és nemzetségi keretek között élő elődeink számára vitathatatlanul nagy megrázkódtatást jelentett. Az akkori magyarságnak fel kellett adnia mindent, amiben addig hitt; gyökeresen meg kellett változtatnia életmódját, szokásait. El kellett, hogy fogadja az új társadalmi berendezkedést, az új hitet, s maga mögött kellett hagyja mindazt, amit ismert. Szent István a döntéseivel végérvényesen kijelölte a helyünket Európában. És tagadhatatlan, hogy döntése jó volt. Ennek talán a legjobb bizonyítéka, hogy még ma is itt vagyunk, Európa szívében. Első, szent királyunk hosszú távra biztosította tehát államunk függetlenségét. Az általa lerakott, szilárd alapok még a zivataros századainkban is képesek voltak megőrizni a magyarság szabadságvágyát, törekvésünket az önrendelkezésre és a függetlenségre.

Szent István annak idején Európát választotta. Az értékek Európáját. Kiállt az egyetemes értékrend mellett, s elfogadtatta ezt népével. Elindította a magyarságot egy úton, az azonban már rajtunk múlik, merre megyünk tovább, mit hagyunk belőle örökül. Rajtunk, és csakis rajtunk múlik, hogy tovább építjük-e az éltető és biztos alapot adó sziklákon a hazánkat, vagy inkább romboljuk azt. Mi valamennyien, nap mint nap tevékenyen részt veszünk államunk alakításában: a szavazófülkékben, életmódunkkal, megnyilvánulásainkkal, hogy mit tartunk értéknek. Éppen ezért nem mindegy, hogy miként felelünk meg az adott kor kihívásainak, milyen döntéseket hozunk életünk során.

A történelem folyamán, az évszázadok múlásával augusztus 20-a megítélése nem sokat változott, hiszen mindig is a legfontosabb magyar ünnepnek számított. Azonban nem egyszer meg kellett küzdenie azért, hogy az őt megillető helyre kerüljön. Például 1771-ben, amikor XIV. Benedek pápa csökkentette az egyházi ünnepnapok számát, és Szent István ünnepét elvette, óriási felháborodás keletkezett. Olyannyira nagy volt az indulat, hogy Mária Terézia egy dekrétumban visszatette az ünnepet augusztus 20-ára, nemzeti ünneppé nyilvánítva azt.

Aztán az 1848-49-es forradalom és szabadságharc után tizenegy éven keresztül tilos volt megünnepelni. Csak a kiegyezéssel, 1867-ben került vissza az őt megillető helyére az ünnepnap, sőt, Ferenc József általános munkaszüneti nappá is nyilvánította.

És ha már rendszerek jöttek és mentek, nem mehetünk el amellett sem, ami a II. világháborút követően történt. A kommunista államvezetés nem mert lemondani augusztus 20-ról, ők is átérezték a jelentőségét, viszont megpróbálták átalakítani annak egyházi vonatkozását. Augusztus 20-ra, mint az alkotmány napjára hivatkoztak, egészen 1988-ig. Végül 1990-ben az Országgyűlés nemcsak nemzeti nappá, hanem állami ünneppé is tette, tehát méltó helyére került a kalendáriumban.

Ezer évnél is több múlt már el az államalapítás óta, de nehezen lehetne időszerűbb történelmi alakot találni, mint I. Szent István királyunkat, akinek először sikerült népünket tartósan a nyugat-európai fejlődéshez csatolnia. Haladt az apja által megkezdett és kijelölt úton. Nem habozott, nem ingadozott; meghozta a döntést, amely a keresztény európai értékek átvételét jelentette. Következetesen kitartott amellett, amit helyesnek és üdvözítőnek tartott. Nem hagyott kétséget senkiben, hogy milyen erkölcsi alapot tart alkalmasnak a magyarság fennmaradásának biztosítására. Határozottan és őszintén vállalta döntését és annak minden következményét. Keserves küzdelmeket kellett megvívnia határokon kívül és belül, olykor azokkal is békét kötve, akikkel szemben olthatatlan volt az ellentét. Máskor pedig a saját népének sem tehetett engedményeket – bizony, erőszakra is szükség volt a kereszténység elterjesztése során. Nehéz és kemény döntései azonban eredményesek voltak. Ő volt az első magyar uralkodó, akit egyházi szertartás keretében koronáztak meg. Az ő idejében fogalmazták meg és írták le az első magyar törvényeket; ekkor indult meg az önálló magyar pénzverés, illetve az uralkodói akaratot írásba foglaló oklevelek kiállítása is kezdetét vette. Ő vezette be a megyerendszert, ami akkor nagyon modernnek számított, és ezer éven keresztül jelentette a magyar közigazgatás alapját. De ő volt az is, aki a magyar egyházat megszervezte. Püspökségeket és monostorokat alapított, szorgalmazta a falusi templomok építését, s gondoskodása kiterjedt a templomok felszerelésének biztosítására is. Valódi, keresztény uralkodó

volt, aki legyőzött ellenfeleivel szemben öncélúan sosem kegyetlenkedett. Nem tekintette magát mindenek tudójának, tévedhetetlennek, és sem sikerei, sem hatalma nem részegítette meg. Tanácsadóit becsben tartotta, hitt a kollektív bölcsességben, s ekképp fogalmazott: *„A tanács állít királyokat, dönti el az ország sorsát, védelmezi a hazát, csendesíti a csatát, győzelmeket ő arat, kerget támadó hadat, behívja a barátokat, városokat ő rakat, és ő ront le ellenséges várakat. Minthogy pedig a tanácsnak ekkora haszna van, ostoba, pöffeszkedő és középszerű emberekből összeállítani, én úgy vélem, mit sem ér; hanem a tekintélyesebbek és a jobbak, a bölcsebbek és a legmegbecsültebb vének ajkán formálódjék és csiszolódjék.”*

Azt hiszem, manapság sem tudnánk ennél jobbat kitalálni – és azt is hiszem, hogy az önkormányzat helyes működését ennél pontosabban még senki nem definiálta.

Az ünnepi beszédek, a megemlékezések szónoklatai a máról és a mának szólnak. Saját korunk megoldatlan problémáihoz keresünk kapaszkodókat a múltban. A mai napon az államalapító Szent István királyunk példájából igyekszünk következtetéseket levonni, magyarázatokat és megoldásokat találni a saját életünk kérdéseire. Az ő tettei azonban többet nyomnak a latba, mint a szónokok nagy szavai.

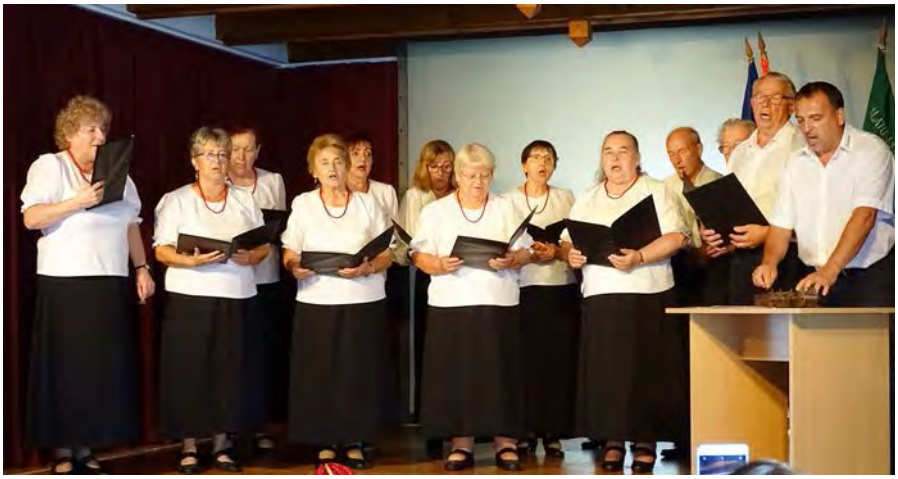

Krajnyák Dávid: Piros, fehér, zöld

Mi lett veled, szép Magyarország?

Csöndes a belváros a mai alkonyon,
Csak a Duna morajlik magában.
Viszi magával a tömérdek bánatot,
Mit összegyűjtött a sok-sok év alatt.

A szellő fújdogálja a nemzeti zászlót,
Farkasszemet nézek színeivel –
Piros-fehér-zöldben pompázó
Édes hazám büszkesége.

De mit jelentenek ma ezen színek,
A piros, a fehér, és a zöld?
Már biztosan nem azt, mint oly régen,
Mikor a költő még boldogságról költ.

Piros, mert vérben úszunk régóta,
S balsors nem kímélt minket.
Fehér a szeplőtlen, s ártatlan,
Kit a gonosz vezet félre.

Zöld az ámítás, hiszékeny hazugsága,
Eszköze a hamis létnek –
Tessék, itt a szép zöld alma,
De mi van benne? Méreg...

Lassan felnézek a zászlóra, s szívem,
Szívem csak jobban fáj.
Mi lett veled, mi lett veled,
Gyönyörűséges Magyarország?

...

Hirtelen erőre kap a szél,
Nagyot lobban a nemzet zászlaja,
S fájó lelkemben remény kél,
Valamivel szebb az árnyalat.

Piros, mint a magyar ember szíve,
Melynek legmélyén csakis a haza.
Fehér az ártatlan, s szeplőtlen,
Ki mégsem dől be a gonosznak.

Zöld, mint az Alföld és a Hortobágy,
A tiszta alma, s Erdély.
Zöld, az egész szétszórt magyarság,
S a meg nem haló remény...

A verset elmondta: Kerti Teréz

Balatonkenese Város Önkormányzatának Képviselő-testülete

minden év augusztus 20-án elismerő címek adományozásáról dönt

A helyi elismerő címek és kitüntetések alapításáról és adományozásuk rendjéről szóló 13/2011. önkormányzati rendelet alapján 2022-ben

a **Balatonkeneseért érdemérmet**,

valamint

a **Balatonkenese Város Díszpolgára** kitüntető címet

adta át ***Jurcsó János*** *polgármester.*

Balatonkenese Város Önkormányzatának Képviselő-testülete a város társadalmi, gazdasági, kulturális életének fejlesztése érdekében végzett kiemelkedő tevékenységéért, a város érdekében végzett kimagasló értékű munkájáért

Balatonkeneséért érdemérmet adományozott

Gróf Rudolf részére.

Gróf Rudolf Balatonkenesén született, és itt él immár több mint 90 éve családjával.

Mindig nyitott szemmel járt a településen; kiemelten fontos volt számára, hogy elődeink, őseink múltját, hőseinknek állított emlékhelyeinket megőrizzük.

Lakóhelyéért való tenni akarása nyomán 1990. május 18-án megalakította a *Faluvédő Egyesületet*.

Áldozatos és fáradhatatlan munkájának eredményeképpen már 1991-ben felavatták a II. világháború áldozatainak tiszteletére emelt emlékköveket a református temetőben és Balatonakarattyán, a Margit-vonalnál.

Az Egyesület 1992-ben felújította a Soós Lajos emlékére állított obeliszket, majd a Hősök kertjében található, negyven éven át sérülten álló I. világháborús emlékmű restaurálását is elvégezték, *Fésűs Károly* szobrászművész közreműködésével.

Gróf Rudolf és a Faluvédő Egyesület munkájáról rengeteg kép, leírás és videó tanúskodik, melyeket *Kecskés József* tanár úr készített, megőrizve azokat az utókornak. Ha egy kis bepillantást szeretnénk nyerni lakóhelyünk múltjába, ezeket a fotókat, videókat megtekinthetjük Rudi bácsi Facebook oldalán.

Gróf Rudolf névéhez fűződik egy olyan különleges „anyag” létrehozása, mely egyedülálló Balatonkenese történetében.

Ő maga is *iparosként* tevékenykedett, így fontosnak érezte, hogy megmutassa az itt élőknek a kenesei iparosság múltját. Levéltári kutatómunkát végzett, felidézte saját és iparos társai emlékeit, melyből csodálatos kiállítás nyílt, *Mesterségek dicsérete* címmel először itt, a Kultúra Házában, 2010. május 22-én. A kiállítás tablói 1825-től egészen 1990-ig mesélik el nekünk a kenesei iparosok történetét. A kiállítás a mesterek dicsérete, a kétkezi munka mindenkori elismerése, megbecsülése és tisztelete.

A kiállítás mostanra méltó helyére került a felújított Iparosházban.

Köszönettel és hálával tartozunk a rengeteg kétkezi és kutatómunkáért, melyet Balatonkeneséért tett és végzett.

Gróf Rudolf élete, Keneséhez fűződő szeretete és munkássága olyan példát állít az utókor elé, mely tiszteletre méltó és példaként követendő az utókor számára.

A város közéletének, kiemelkedő személyiségének, aki a település érdekében kifejtett kiemelkedő tevékenységével – életművével – a várost tiszteletreméltóan szolgálta, Balatonkenese Város Önkormányzatának Képviselő-testülete

Balatonkenese Város Díszpolgára címet adományozott

Kürthy Lajos részére.

Kürthy Lajos 1945. március 1-jén született Balatonkenesén. A Lovassy László Gimnáziumban érettségizett, majd ezt követően szakmát tanult, elektroműszerészként végzett. Később az Államigazgatási Főiskolát is elvégezte.1968-ban kötöttek házasságot feleségével, *Mérei Ibolyával*.

Dolgozott a balatonfűzfői Nitrokémiánál, valamint a Veszprém Megyei Kárpótlási és Kárrendezési Hivatal osztályvezetőjeként.

1963-tól a rendszerváltásig a helyi tanács tagja, majd 1979-től 1990-ig tanácselnöke volt. Az 1990-es választások után képviselő-testületi tagként tevékenykedett. 1994-től Balatonkenese első aljegyzője; 1999-ben pedig polgármesterré választották, s egészen 2006-os nyugdíjba vonulásáig vezette a települést. Ezt követően 2009-ig még képviselői feladatokat látott el.

Közreműködött, hogy Balatonkenesén az ivóvíz- és a gázvezeték-hálózat kiépülhessen. Létrehozták a *Tátorján Szociális Szolgáltató Intézményt*, megkezdődött a mai strandok felújítása, a sportpálya egységeinek kiépítése, a Pavilonsor kialakítása. Polgármestersége alatt vált sétánnyá a Vak Bottyán strand nyúlvány része.

Az 1985-ös földrengést követően a mai lakótelep területén megépültek a szolgálati lakások, valamint az akkori tanács tagjaival közösen azon dolgoztak, hogy a fiatalok letelepedhessenek Balatonkenesén. Ehhez telkeket biztosítottak a lakótelep területén a részükre.

Az Alsóréti Üdülőegyesülettel közös együttműködésben elkezdődött a Szabadstrand rendbetételének első üteme is.

Kürthy Lajos, munkája során megkapta *a Nehézipari Minisztérium Kiváló Dolgozója* címet, valamint a *Veszprém Megyéért érdemérem* arany fokozatát.

Nyugdíjba vonulása után is aktívan közreműködik a város életében: a *Kelet-Balatoni Borrend* alapító tagja, valamint a *Balatonkenesei Testvérvárosi Közösségek Egyesülete* elnökeként tevékenykedett, egészen 2022-ig.

Tevékenységével majdnem ötven éven át hozzájárult Balatonkenese hírnevének öregbítéséhez, és a mai napig támogató, tenni akaró és aktív részese a város életének.

Köszönő szavaiban ***Gróf Rudolf*** elmondta: azoknak a kenesei iparosoknak a többsége, akikkel az 1990-es évek elején együttműködtek a település fejlődése érdekében, már nincs köztünk. De mindig jó szándékkal, önzetlenül cselekedtek.

– Úgy gondolom – fogalmazott –, ezt az elismerést, amit kaptam, az ő nevükben is tudomásul veszem. A lélek a halál után tovább él. Biztos vagyok benne, hogy lélekben itt vannak velünk. Áldja meg az Isten az emléküket, és adjon nekik örök nyugodalmat!

– Az ember ilyenkor azon gondolkodik, kinek köszönje meg, hogy augusztus 20-án eme plakett tulajdonosa lehet – kezdte a beszédét ***Kürthy Lajos***. – Én úgy gondolom, elsősorban Önöknek, kenesei állampolgároknak. Aki nem tudja összefogni a települést, abból nem lesz polgármester, nem lesz tanácselnök, tanácstag, képviselő. Rendszertől függően vagy függetlenül a tevékenység Kenese szolgálatáért kellett, kell és a jövőben is kelleni fog. Ha Önök annak idején nem hallgattak volna meg, nem jöttek volna létre azok a társulatok, amelyekkel – zömében a saját pénzünkön – létre tudtuk hozni a víziközmű-társulatot, a gázépítő közösséget, ami a mai fűtésrendszerünk alapja. A lakosság megértette a gondolatokat, amelyeket a testülettel javarészt összhangban hoztunk, és társaink voltak a munkában.

A másik nagy köszönet a családomnak jár. Higgyék el, ez nem nyolcórás munka. A család áldozata és szeretete fontos, hogy az ember érezze: van támasza.

Harmadjára megköszönöm azoknak, akik támogatták, hogy ezt a címet elnyerjem. Köszönöm a polgármester úrnak, valamint a képviselő-testületnek, hogy erre érdemesnek tartottak!

A kitüntetéssel 100.000 forint jár. Engedjék meg, hogy ezt a pénzt felajánljam és visszaajándékozzam az Önkormányzatnak, a Bakó-patak beömlőnyílásainak és környéküknek a rendbetételére, hogy a patak méltó legyen a névadójához.

Az augusztus 20-i időjárás sajnos nem kedvezett az esti programoknak, így ***Torma Emese*** és ***Varga Lajos*** Oly távol vagy tőlem… című ünnepi koncertjét és a ***Sakk Matt Company*** műsorát a Sportcsarnokban rendezték meg.

Fotó: Monostory Margit

Fotó: Szabó Andrea

Fantasztikus előadást hozott Balatonkenesére a ***Magyarock Dalszínház***. Augusztus 11-én a Meseautó musicalre a hűvös nyáreste ellenére sokan kíváncsiak voltak.

BALATONKENESE V. Balatoni Horgászok Napja – Harmincéves a Balatoni Horgászegyesületek Szövetsége

*A nyár addigi legmelegebb napján, július 23-án került sor az **V. Balatoni Horgászok Napjának** megrendezésére, melyet a fennállásának harmincadik évfordulóját ünneplő **Balatoni Horgászegyesületek Szövetségével** szervezett Kenese. Ismét főtt a halászlé, sültek a különböző halas ételek, amelyekkel a főzőversenyen részt vevő 29 csapat a zsűrit készült elvarázsolni. A negyvenfokos hőség alaposan próbára tette a bográcsok és üstök mellett álló szakácsokat.*

A forróságot délután felhők és egy enyhébb szélvihar enyhítette, ám ez is éppen elég volt, hogy a főzésnek átmenetileg véget vessen: a balesetveszély miatt a nyílt láng használatát szüneteltetni kellett. A közönségnek ez sem szegte kedvét, a szervezők pedig az összes létező időjárási fórumot végignézték és kérdezték, mire számíthatunk. A szél elállt, a felhők maradtak, de tisztes távolban vonultak a Széchenyi parktól, így folytatódhatott a főzés.

A zsűri – ***Vári Dávid*** séf, ***Gyenge Katalin***, a Katica pékség vezetője és ***Tóth István***, a Tájház gondnoka – végigjárta a csapatokat, megnézte, hogyan készülnek az ételek.

A főzőverseny délután háromkor, köszöntő után vette kezdetét.

A zsűrinek sok ételből kellett kiválasztania a nyerteseket. A legkülönfélébb kompozíciók kerültek eléjük az asztalra.

A *Balatonkenesei Művelődési Ház és Könyvtár* dolgozói kóstolójegyet árultak: 500 forintért lehetett egy tál halászlét, halas ételt vagy sült keszeget fogyasztani. Az akcióhoz a főzőcsapatok mindegyike több adag ételt ajánlott fel: a *Pecás Citerás Csapat*, a *Kultúr-Csali* és a *Horogra Akadva* csapat, valamint a *Balatonkenesei Horgászegyesület* és a *Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt.* az általuk készített ételek teljes mennyiségével járultak hozzá a kezdeményezéshez. A Diákmunka 2022 programban résztvevő, *közösségi szolgálatosokkal* megerősített kultúrházas csapatot többen segítették, de el is keltek a dolgos kezek, főleg, amikor megkezdődött a jegyek beváltása.

A kóstolójegyekből befolyt, közel 330.000 forint összegből a Kultúra Háza a Balatonhoz kapcsolódó, fejlesztő jellegű játszóházi játékok beszerzését tervezi, melyekkel a helyi rendezvényeken szeretnék biztosítani a gyerekeknek az interaktívan, játszva tanulás lehetőségét.

– Zsűriző társaimmal meglepő és érdekes ízeket kóstolhattunk. Különleges összeállításokat, újításokat is láthattunk a tányérokon – mondta az eredményhirdetés előtti értékelésében Vári Dávid séf. – A cél az eredmény: mi, magyarok nagyon kevés halat fogyasztunk. A lényeg, hogy együnk többet: ha halászlé formájában, akkor úgy, ha egy karib-tengeri vagy ázsiai recepttel működik, akkor pedig úgy. Ne csak ünnepnapokon, ne csak ilyen rendezvényeken kerüljön jó minőségű, magyar hal a tányérokra, hanem a hétköznapokon is. A halat, mint konyhai alapanyagot, meg kell szokni és nem kell félni tőle.

Halételkészítő verseny

Szabadon választott, egyéni receptek alapján készülő ételek mérettek meg ebben a kategóriában. A zsűrielnök elmondása szerint komoly harc előzte meg a győztesek kiválasztását.

Az első helyezett versenyműve Vári Dávid szerint olyan lépés a gasztronómiában, amit ha valaki bevállal, s jól elkészíti, nagy sikert arathat vele. Főleg, ha egy halételkészítő versenyen stílszerűen pontyból teszi ezt.

I. Régimódi csapat, Peremarton
– Tatárbifsztek, pontyból –
II. Bakonyi Betyárok
– Haltál, háromféle ételtel –
III. Balatonkenesei Horgászegyesület
– Harcsapaprikás –
Különdíj: Zsennye csapat
– Harcsapaprikás –

Halászlé-, halléfőző verseny

Ez a királyi kategória, vezette fel a zsűri elnöke a második kategória győzteseinek ismertetését.

I. Tihanyi Horgászegyesület
II. Szögedi boszorkányok
III. Balatonkenesei Horgászegyesület

A nyertesek mellett a többi résztvevő is serleget és emléklapot vehetett át.

Ám nemcsak a főzőverseny, de programok is várták a közönséget ezen a napon. A horgászjátékot többen kipróbálták. A délután folyamán fellépett a Sunset Lux zenekar. Új szerepben mutatkozott be Balatonkenese polgármestere, Jurcsó János: az egyik legismertebb hazai sportriporterrel, Szujó Zoltánnal beszélgetett a színpadon, melynek apropója az Öveket bekapcsolni! című könyv. A Forma-1-es futamok televíziós közvetítésének vezető kommentátora e kötetben összegezte az autóversenyek világában megélt tapasztalatait, emlékeit. A pódiumbeszélgetésben mesélt az autóversenyek világáról, s arról, hogyan vált ennek a sportnak szakértőjévé.

Az estet DJ Davelogan diszkója zárta.

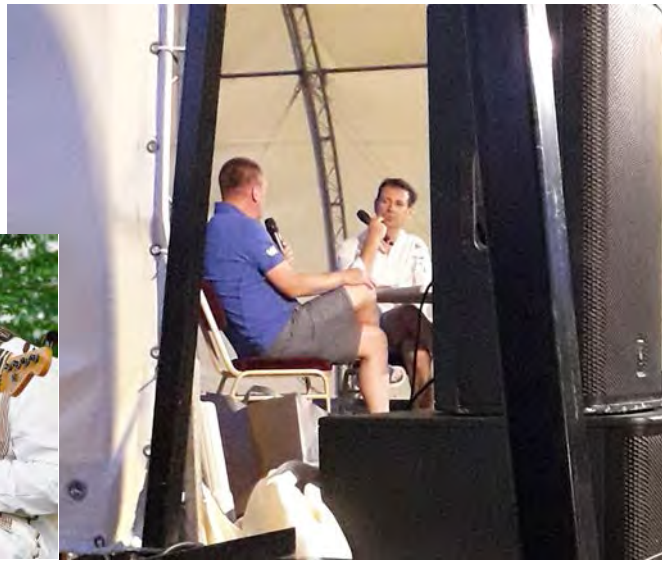

A rendezvény főtámogatója a Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. volt. Támogatók: MOHOSZ – Magyar Országos Horgásszövetség, Katica pékség. A rendezésben együttműködő partnerek: Balatoni Horgászegyesületek Szövetsége, Peremartoni Horgászegyesület, Balatonkenesei Horgászegyesület, Balatonkenese Város Önkormányzata, Balatonkenesei Művelődési Ház és Könyvtár.

Lengyel Kulturális Estek a Tájházban

Dwa Bratanki

Augusztus első két szombatjának estéjén a Tájház udvara kivételesen nem a magyar kultúrának és hagyományoknak adott otthont. Az *Árpád-házi Szent Kinga Kulturális Egyesület* nagy kulturális utazásra várta az esti tájházlátogatókat: kis Lengyelországgá alakította át a Tájház kertjét.

Az első este a képzőművészeté volt a főszerep. *Jerzy Duda Gracz* festő, színpadi tervező 18 képből álló sorozatával, a *„Jasna Góra Golgota”*-val, amely Krisztus kínszenvedéseinek állomásait mutatja be, járhattunk Częstochowában és megismerkedhettünk a lengyel történelemmel. A modern képsorozat azonban nem csak Krisztus szenvedését helyezi a történelmi eseményekkel és a lengyel kultúrával, egyházzal párhuzamba, hanem a kép nézőihez új és mindig aktuális kérdéseket intéz, mint egy igazi művészetterápia. A jelenlevők közül sokan megtalálták a párhuzamot a képek és hétköznapi életünk, nehézségeink és világunk aktuális problémái között. Ezekre és a képekben gyakran elrejtett jelekre az est előadója, ***Kámánné Szőke Katalin***, a *Padányi Katolikus Iskola irodalomtanára*, az *Árpád-házi Szent Kinga Kulturális Egyesület alelnöke* hívta fel a figyelmet. A művészettörténeti előadás közben a résztvevők lelkére is tudott hatni, erőt adni, hogy a képek szemlélése után ők is képesek legyenek Krisztussal a saját életük golgotáját végigjárni. A művek elemzéséhez kapcsolódóan, még élőbbé téve az előadást, egy a *Częstochowai Fekete Madonna* ikonjáról készült hiteles másolat is bemutatásra került.

A második estén zeneszó töltötte be a Tájház minden szegletét. ***Aros Lilla Kitti***, a *Garabonciás Művészeti Iskola citeratanára*, a *Wacław Felczak Alapítvány díjazott pályázója* kalauzolta el a látogatókat a lengyel folklór világába, s párhuzamba állította a magyar hagyományokkal. Az est során reflektorfénybe került a magyarországi lengyelek helyzete és népi kultúrája, emellett megismerkedhettünk a lengyel táncházmozgalommal és a lengyel népzene hangszereivel és dallamvilágával. Az etnográfiai előadás után egy kis citerakoncert következett, egy olyan citerán, amelyből a világon kevesebb mint 100 darab létezik. A különleges hangszeren a két nép zenéjének különbségeivel és hasonlóságaival ismerkedett a hallgatóság, illetve számos érdekességre is fény derült, mint például, hogy a *„Még azt mondják…”* kezdetű népdalunkban erősen ott van az utalás a két nép korai kapcsolatára, egymással való kereskedelmére: *„Az én ingem lengyel gyolcs, Csakhogy rojtja nincsen”*.

Az előadások után a részvevők megkóstolhatták a lengyel gasztronómia remekeit is: *pieróg* (gombával vagy túróval töltött tészta), *barszcz czerwony* (céklaleves), *szarlotka* (almás sütemény). Az ételeket ***Kámán Júlia***, az ELTE szlavisztika szakos hallgatója készítette el.

Az esteket fergeteges lengyel táncház zárta.

Tóth István

„Ez az étel az egyszerűségével nagyon jól tükrözi az életünket”

Lecsófesztivál tizennyolcadszor

Ha augusztus, akkor Lecsófesztivál Kenesén. Ebben az évben húsz csapat indult, hogy kiderüljön: ki készíti a legjobbat ebből a népszerű nyári eledelből.

Ötletekből és különleges hozzávalókból most sem volt hiány, persze akadt, aki most is a hagyományos ízekre esküdött. Már a csapatok bemutatkozásánál sejteni lehetett, hogy idén sem akárkik mérik össze a kreativitásukat és főzőtudományukat: nagyszerű lecsóindulókat és produkciókat láthattunk, hallhattunk.

A bíráló bizottságot ***Kocsis Bálint*** mesterszakács, zsűrielnök, ***Gyenge Katalin***, a Katica pékség vezetője és ***Grenyovszky Károly*** nagyköveti séf, mesterszakács, az MHRKKK képviselője alkotta. A nap ceremóniamestere ***Faragó András Topi*** volt.

A Lecsófesztivál helyezettjei ezúttal nem serleget, hanem ***Starkné Nagy Jusztina*** által festett képeket kaptak.

I. – Lecs-go

II. – Zsolti és a Barbik (a TSZSZI csapata)

III. – Szilvamagok

– Nem extravagáns, újszerű dolgot kerestünk, hanem egy jó lecsót – mondta el az első helyezett csapat ételéről *Kocsis Bálint*. – Ez volt az a lecsó, amelynek igazán volt szaftja, és a zöldségek is roppanósak maradtak benne. Nagy telitalálat volt, bármikor fizetnék érte egy étteremben. – A lecsót sokan egyszerű, jelentéktelen ételnek gondolják. Pedig nem az. Minden országnak megvan a maga fontos lecsója: a franciáknál a ratatouille, az araboknál a shakshouka – ahány konyha, annyi lecsó. Ez az étel az egyszerűségével nagyon jól tükrözi az életünket. A mindennapi boldogságunk nem a nagy dolgoktól és ünnepektől lesz teljes, hanem a kis örömöktől.

A programokat a délután folyamán a ***VIVO Brass Quintet*** nyitotta, majd fellépett a ***Sunset Lux Zenekar***. Az egyre gyűlő tömeget később az ***Euphoria Művészeti Stúdió*** táncosai szórakoztatták, aztán az ***AhhozKépest zenekar*** következett, akiknek előadásában többek között a Creedence Clearwater Revival Band és Santana dalait is hallhattuk, remek interpretálásban. A ***Conestoga Country Linedance*** műsorára már teljesen megtelt a színpad előtti tér – lelkes közönség járta velük a kamionstoppoló táncot. S ha lehet, még többen várták a ***Kelemen Kabátban*** koncertjét, és az augusztus 20-án, az esős idő miatt elmaradt vízi- és lángshow-t. A napot ***DJ Davelogan*** discója zárta – a jó hangulatnak még az éjfél körül érkezett futó zápor sem tudott véget vetni.

A XVIII. BALATONKENESEI LECSÓFESZTIVÁL GYŐZTESEI

A zsűri különdíja: Berényi Bográcsőrök

Háromféle lángossal párosították ételüket, amely a zsűri véleménye szerint nagyon izgalmas ízeket eredményezett.

Kreatív különdíj: Másnaposok

Háromféle lecsó: vajas tésztában, kecskesajttal és dióval, hagyományos változatban gőzgombóccal és mediterrán lecsó.

Harmadik helyezett: Szilvamagok

Kaliforniai paprikába töltött lecsó, gerslivel.

Második helyezett: Zsolti és a Barbik

A hagyományos lecsót új elemekkel gazdagították: szalonnachips-szel és kolbászmorzsákkal. Ételükben a zsűri véleménye szerint fel lehetett ismerni az előkészítés gondosságát, a darabolás mesterségét.

Első helyezett: Lecs-go

Erdő kincsei – lecsó rókagombával, vargányával és az erdő ízeivel. A fűszerezéshez borókabogyót, kakukkfüvet és medvehagymát is használtak. A Lecs-go csapat ezzel megvédte címét.

Muzsikáló Tájház

A Pannónia Népzenei és Kulturális Egyesület szervezésében 2022 nyarán négy koncerten járhattunk a Balatonkenesei Tájházban.

A Varga Tivadar Trió már fellépett néhányszor nálunk. Most a Muzsikáló Tájház koncertsorozat első előadása előtt, július 1-jén beszélgettünk velük.

„Szeretünk Kenesén játszani”

– Többedjére köszönthetjük Önöket Balatonkenesén ebben a formációban, egy újabb vendégszólistával, ezúttal Gájer Bálinttal. Hány énekest kísérnek?

– Amennyit kell! – válaszol ***Gayer Ferenc***, a zenekar bőgőse.

– Mikor kit! – fűzi hozzá jókedvűen ***Weszely János*** dobos.

– Azért a minőségre, a nívóra adunk – folytatja Gayer Ferenc. – A jazzénekeseket nagyon szívesen kísérjük; *Szulák Andreát*, *Gájer Bálintot*.

– Kísértük *Náray Erikát* is, azzal a produkcióval jártunk Kenesén – mondja ***Varga Tivadar***.

– Valamint *Cseke Katinkával* is, tavaly ősszel. Az kicsit más hangvételű műsor volt – teszi hozzá Gayer Ferenc.

Gayer Ferenc

– Ezek szerint nem kizárólag jazzénekesekkel játszanak együtt.

– Leginkább a jazz, és az abból fakadó tánczene a világunk. Mi azért jazztrió vagyunk, de kísérünk bármit.

– Játszunk Szécsi Pál dalokat is, de adunk hozzá egy jazzes vázat, egy akkordkört, amely jazzalapokra épül. Kicsit máshogy játsszuk, mint az elődök. A trió az én nevemen fut, a stílusomat pedig megpróbáljuk beletenni a zenénkbe. Olyan énekeseket hívunk, akik ebbe belepasszolnak.

– Gayer Ferencet Kenesén a Budapest Ragtime Band-del is láthattuk néhányszor.

– Reméljük, lesz is még itt fellépésünk azzal a zenekarral. Nagyon jó hangulatú koncerteket adtunk a Pannónia Citerazenekarral, amelyekre mindig szívesen emlékszünk. Nem mellesleg ez a trió a ragtime band tagjaiból alakult, tehát mondhatjuk, hogy kettő az egyben. Ez nagyon szerencsés a munka, a próbák és az egyeztetések miatt is.

Varga Tivadar

– A jazzkorszakok közül melyik áll a legközelebb önökhöz?

– A mainstream jazz. A triós jazz – válaszol elsőként Varga Tivadar. – A bepop zene, ami igazából maga az improvizatív jazz.

– Szintén a mainstream jazzt említem első helyen, de nagyon szeretem a régit is, a korait, a tradicionális jazzt, ugyanakkor a modernet is – veszi át a szót Gayer Ferenc. – Szívesen meghallgatom *Eric Dolphy-t*, *Charles Lloyd-ot*, vagy *Coltrane*-nek a késői korszakát.

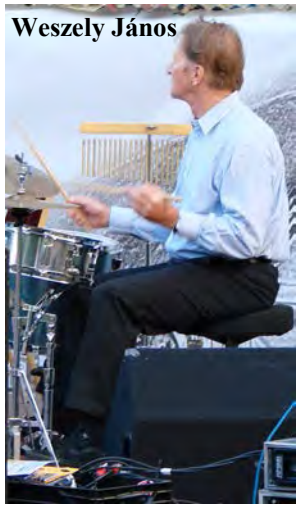
Weszely János

– Én a Muzsika TV-t szeretem… – jegyzi meg általános derültség közben Weszely János.

– Milyen koncertjeik lesznek még a nyáron?

– Július 11-én *Diana Krall* előzenekara leszünk a Veszprém-Fest-en, most erre készülünk, sokat gyakorlunk.

– A jövő héten pedig megint Kenesén játszunk, akkor Szulák Andreával. Októberben *Csonka Andrással* lépünk fel. Például ő sem jazz-zenész, viszont rendkívül jó előadó és nagyon kedves ember, jó kolléga és nagyon jó műsort csinál.

– Szeretnek Kenesére jönni?

– Én nagyon! Kedvenc helyem – mondja Varga Tivadar. – Kedvesek az emberek, nagyon jól érezzük magunkat.

– Mindig a legnagyobb szeretettel fogadnak – teszi hozzá Weszely János.

– Akkor azt már ne is kérdezzem, melyik a legkedvesebb Balaton-parti településük, ugye?

– Balatonkenese!

– nk –

A Muzsikáló tájház programsorozat koncertjei a Tájházban, 2022 nyarán

Július 1.
Gájer Bálint és a Varga Tivadar Trió

Július 8.
Szulák Andrea Quartet

Július 22.
Vujicsics együttes

Július 29.
A 40 éves Pannónia Citerazenekar és Balogh Kálmán estje

A Tájház színpadán a Vujicsics együttes

Július 22-én volt vendégünk a ***Vujicsics együttes***. Az elsősorban a magyarországi délszláv nemzetiségek népzenéjét játszó zenekar 1974 óta van jelen a hazai színpadokon: akkor alakultak Pomázon. *Vujicsics Tihamér* zeneszerző és népzenekutató nevét 1975-ös halála után vették fel.

1977-ben első díjat nyertek a Magyar Televízió *Ki mit tud?* című tehetségkutató műsorának népzenei kategóriájában. Koncerteket adtak, magyarországi és külföldi turnékon szerepeltek, táncházakban muzsikáltak. Bemutatkozó nagylemezük 1981-ben az év hanglemeze lett, melyet további tíz kiadott hanganyag követett.

Közreműködtek színházi produkciókban, televíziós műsorokban, filmekben, rádiójátékokban is.

1998-ban a délszláv és más népzenei tradíciók megőrzése céljából létrehozták a *Vujicsics Egyesületet*.

Számos más kitüntetésük mellett munkásságukat 2014-ben *Kossuth-díjjal* jutalmazták.

40. születésnap a Pannónia Citerazenekarral

A fennállásának 40. évfordulóját ünneplő együttes július 29-én rendezte jubileumi koncertjét, s nem is akárkivel: ezen az estén ***Balogh Kálmánnal*** és zenekarával.
A születésnapos csapatot Balatonkenese városa nevében ***Tóth Péter*** *alpolgármester* köszöntötte.

– 40. születésnapra gyűltünk össze. Olyan születésnapra, amire mindenki nagyon büszke. Egy citerazenekart ünneplünk – *kezdte köszöntőjét Tóth Péter*. – A citera olyan hangszer – ezt nyilván az ünnepeltek is meg tudják erősíteni –, amely a legkönnyebben elsajátítható, s amellyel a gyerekek hamar élményzenét tudnak játszani családi közösségben vagy tábortűz mellett. De az a szint, amelyet a Pannónia Citerazenekar képvisel, az egészen más kategória. Különleges. Aki jár a koncertjeikre, az pontosan tudja, miről beszélek. S keneseiek, amire külön büszkék vagyunk. Kívánjuk, hogy még negyven évig, vagy akár tovább, legyetek itt velünk! S kívánom nektek, hogy ezt jó egészségben, jó hangulatban töltsétek, mert ez nekünk is garancia arra, hogy még sok élményt fogtok szerezni nekünk.

– 1982-ben alakultunk Papkeszin, az iskolában – idézte fel ***Bollók Attila*** *zenekarvezető* köszönő szavaiban. – 8-9 éves gyerekek voltunk, s hamar kiderült: ez a hangszer nem is olyan egyszerű, mint amilyennek elsőre látszik.

Nagyon sok helyen léptünk fel, rádió- és televíziófelvétel is készült velünk. 1984-től évről évre zenei táborokba jártunk, ahol továbbfejlesztettük a játékunkat.

Ma már többször elhangzott egy név, ***Károlyi László*** neve, aki nekünk is a mesterünk volt.

Köszönjük, hogy ennyien eljöttek ma este, és velünk ünnepelnek!

Balogh Kálmán és a Pannónia Citerazenekar közös produkciójában hallhattuk a *Zorba, a görög* dallamait éppúgy, mint *Brahms I. magyar táncát*. Ezen az estén játszották együtt először *Tendl Pál cimbalmos prímás* repertoárjából a *Dunántúli táncokat*, melyek *Lajtha László népzenekutató* gyűjtésében maradtak fenn.

Zenei és kézműves foglalkozások várták az érdeklődőket május 28. és július 30. között Kenesén, majd augusztus 12. és 15. között négy napon át zajlott az az összművészeti fesztivál, amelynek szervezőivel és résztvevőivel beszélgettünk. A Veszprém-Balaton 2023 projekt keretében megvalósult esemény rendezői elárulták: jövőre is találkozhatunk színes programjaikkal.

„Az emberre mindig jó hatással van, ha másokkal együtt zenél”

Fesztiválról, zenéről és összművészeti törekvésekről Füredi Verával

– Az imént ért véget a Cantabile dalműhely foglalkozása. Miben vehettek részt a jelenlevők?

– A Cantabile dalműhely egy improvizációs ének- és ritmusfejlesztésre alapuló foglalkozás, amelyet úgy két éve találtunk ki egy barátnőmmel. Ő sajnos most nem tudott itt lenni, de az alapfilozófiánk, hogy az embereket egy kicsit megmozgassuk, kibillentsük a hétköznapokból, s a zenét ne úgy éljék meg, ahogy az iskolában, zeneiskolában, hanem spontánabb és élvezetesebb módon. A lényege, hogy előképzettség nélkül, bárki részt vehessen rajta.

– Azt is láthattuk, hogy bármilyen életkorban is be lehet kapcsolódni a közös zenélésbe, a legkisebbektől a felnőttekig. Láthatóan ez felszabadította a résztvevőket.

– Igen. Szerencsére az emberre mindig jó hatással van, ha másokkal együtt zenél. Ez nagyon fontos. Az emberek ilyenkor egyéni módon élhetik meg a zenét, és fejezhetik ki magukat, viszont a csoportban is megtalálhatják a helyüket. A foglalkozásokon semmi sem kötelező, mindenki annyira vesz részt benne, amennyire szeretne.

– Láttunk más programodat is a Kenese Art Feszt keretében. Ott ritmusfejlesztő gyakorlat zajlott.

– Annál kicsit hosszabb volt a ritmusokkal foglalkozó rész. A zenének – és az életnek – az alapja a pulzus, a ritmus, ezt szerettem volna fejleszteni. De az is hasonlóan ért véget, mint a mai: a végén közösen énekeltünk.

– Melyik korcsoporttal szeretsz a legjobban foglalkozni?

– Az általános iskolás korosztállyal, de tanítok középiskolában is. A leghálásabb életkor a 8 és 13 év közötti. Évek óta van egy nyári táborom, ahová visszajárnak a gyerekek – van, aki már öt éve. Látjuk őket felnőni; az elején még kisiskolások voltak, most már többen középiskolások közülük. Velük nagyon szeretek együtt dolgozni. Nem igazán az életkortól függ, hanem a lelkesedéstől. Szerencsére olyan gyerekek járnak hozzám, akik azért jönnek, mert élvezik.

– A mai alkalmon családok is voltak jelen. Mennyire jellemző, hogy nemcsak a gyerekek jönnek el, hanem a felnőttek is?

– A Cantabile dalműhely családoknak lett kitalálva, így is hirdetjük. Nagyon fontos, hogy a család minőségi időt töltsön együtt, amikor mondjuk nem csak a tévét nézik; ma egyre nehezebb ilyen időt találni. Amit mi szeretnénk, az a társas együttlét, ráadásul családok között.

Ütősbemutató és ütős est Sipos Csabával

Fotó: Halmy Fanni

Közösségi dobolás Franczia Dániellel

– A pedagógus mellett aktív zenész is vagy. Mesélnél nekünk erről?

– 2015-ben szereztem meg a diplomámat Skóciában, és nem sokkal utána Sevillába költöztem, Spanyolország déli részére, ahol azóta is élek. Az elején persze minden új volt, de elkezdtem játszani egy akkor alakult kamarazenekarban, amelynek a mai napig a tagja vagyok. Mellette több kisebb helyi operatársulatban, más zenekarban is játszottam, s lassan megismertek. Pár éve az a szerencse ért, hogy a *Sevillai Királyi Szimfonikus Zenekarba* hívtak, ami nagy nevű, színvonalas együttes. Velük több alkalommal működtem közre, mint kisegítő hegedűművész. A múlt novemberben pedig az a hatalmas megtiszteltetés ért, hogy mint barokk hegedűs, historikus hegedűművész, meghívást kaptam *Jordi Savall* zenekarába, a *Le Concert des Nations*-ba, amellyel Mozart Requiem-jét és Jupiter-szimfóniáját adtuk elő. Ezzel volt két turnénk tavaly november-decemberben, illetve most májusban, Európában. Gyönyörű, nagy koncerttermekben léptünk fel, ami hatalmas élményt jelentett. A zenekar következő ciklusába is bekerültem, a jövő év januárjában megyek velük Salzburgba.

A szabadúszó munkák mellett van egy fix állásom is Sevillában: zenetanár vagyok egy magániskolában.

Úgy érzem, hogy az itthon megszervezett eseményekkel, a táborommal, a Kenese Art Feszttel, a júliusban, Siófokon megrendezett flamenco fesztivállal, a Jordi Savallal való együttműködéssel, a karrieremben most igen jól állok. Hálát is adok érte.

– Hogy fér bele ennyi minden?

– Elég nehezen. Tavaly november óta szinte csak dolgozom. Közben még férjhez is mentem, azt is meg kellett szervezni, de sikerült: júniusban volt az esküvőnk. Szóval nagyon húzós volt ez az időszak: idén lettem harminc éves, most lett stabil munkám, itt voltak a nyári fesztiválok. Úgy voltam vele, hogy sok, de muszáj bírnom. Ha befejeződött a Kenese Art Feszt, és egy kicsit pihentem, arra készülök, hogy rendszerezzem az életemet; a munkáim között is szelektálok. Próbálok szabadidőt szakítani azokra a dolgokra, amiket szeretek: például a táncra.

– Mondjuk a flamencóra?

– A flamenco a férjemtől jön, ugyanis ő flamenco gitárművész. Ezt szeretném szeptembertől megint elkezdeni. A tánc kiskoromtól ott volt az életemben, még itt, Kenesén kezdtem, de akárhová is mentem, mindig kerestem az alkalmakat, hogy táncolhassak. Ez a mozgásforma igazán az enyém.

– Mindezen felül hogyan és mikor kapcsolódtál a Kenese Art Feszt projektbe, és hogy tudtad még ezt is beleilleszteni?

– A dolog onnan indult, amikor *Bucz Juli* tavaly kiírta az egyik kenesei Facebook csoportba, hogy az EKF csapatában kezdett dolgozni, így ha valakinek van valami ötlete, ossza meg vele. Már a táborom miatt is a fejemben volt, hogy próbáljuk összefogni mindazt, ami már van és működik Kenesén. Például *Sipos Csabi* évek óta szervezi a református templombeli koncerteket, amelyeken már én is többször közreműködtem. Azt gondoltam, jó lenne hivatalos formát adni az egésznek. Tavaly nyáron Julival megismerkedtünk, s elkezdtünk ötletelni. Sok értékes művész indult Keneséről, s azt vettük észre, ez igazából nincs megmutatva: a templomi koncertekre harminc-negyven fős törzsközönség jár, de mások nem nagyon tudják, mi lett belőlünk. – Októberben megjelentek az EKF kulturális pályázatai. Összejött egy hatfős szervezőcsapat, mindenkitől nagyon kreatív ötletek érkeztek. Benyújtottuk a projekttervünket,

és január végén pályázatot nyertünk vele. Onnantól kezdtük formálni, hogyan is legyen a program. Az elképzelés az volt, hogy ezen a fesztiválon a tudásunk legjavát mutassuk meg, s nemcsak koncertek formájában, hanem foglalkozásokon is. Szerettük volna a családokat, gyerekeket bevonni, s több generációhoz eljutni, hogy ne csak azokat szólítsuk meg, akik már ismernek minket a koncertekről, hanem szélesebb közönséget. Bevontuk például *Haránt-Miklós Melindáékat*, akik grafikusok – Melindával együtt jártunk oviba, kicsi korunktól ismerjük egymást. Mivel ő nem előadóművész, kicsit nehezebb megmutatnia, mit csinál, mivel foglalkozik. Szerintem nagyon színvonalas csapat jött össze, amely több művészeti területet lefed.

– Lesz folytatás?

– Lesz, mert a jövő évre is megnyertük a pályázatot. Már májusban le kellett adnunk a 2023-as terveket, és nemrég kaptuk az értesítést, hogy nyertünk. Ha tudunk, kicsit talán még nagyobb eseményt tervezünk – most már egy teljes évünk lesz rá, hogy átgondoljuk. Az idei fesztivált nagyon kevés időnk volt megszervezni. Fontos kiemelni, hogy mindannyian munka mellett csináljuk, a szabadidőnkből áldoztunk fel azért, hogy létrejöhessen a fesztivál.

Idén a dráma kimaradt az összművészeti törekvésekből; akik most összejöttünk, főleg zenészek, képzőművészek vagyunk, így az idei fesztiválon a zene, a tánc és a képzőművészet dominált. Jövőre szeretnénk a drámát is bevonni – kis mikroszínházakkal, társulatokkal.

– Érdekes színfoltja volt a mostani fesztiválnak a Romani Design divatbemutatója. Velük hogyan vettétek fel a kapcsolatot?

– Az ő programjuk, az *Együtt Berhidáért* is a Veszprém-Balaton 2023 projekt keretén belül valósul meg. Juli ismerte *Varga Erikáékat*, a Romani Design ötletgazdáit, s ő hozta el őket Kenesére. Nemrég kezdték el a programjukat, Berhidán már működik egy kiállítótermük és műhelyük, ahol meg lehet nézni, miket alkotnak.

– A weblapjukon is látszik, hogy ez egy komoly vállalkozás, nagy apparátussal működnek.

– Ők tervezik a mintákat, készítik az anyagokat és varrják a ruhákat. A bemutatójuk jó alkalom arra, hogy a romák is megnyilvánuljanak, az általuk képviselt kulturális érték is bemutatkozzon. Talán a kenesei volt az első alkalom, hogy ez a csapat nyilvánosan megmutatta magát – a lányokon látszott is, hogy kicsit meg vannak még illetődve –, de reméljük, hogy folytatják. Csodálatos, hogy a művészetnek mekkora ereje van, mennyire meg tudja nyitni az embereket.

– Sok sikert a szervezéshez, és várunk vissza benneteket jövőre!

– nk –

Tangó-beavató Balogi Szilviával és Tatorján Józseffel

Fotó: Halmy Fanni

Romani Design divatbemutató és szépségest

„A tanítás örök szerelem”

Baba-mama foglalkozás és citerabemutató Bucz Julival

– Tegnap a Tájházban egy baba-mama foglalkozást és egy citerabemutatót láthattunk tőled. Gyerekek és családok vettek rajta részt.

– Igazán már a négy-ötéves gyerekek is tudnak figyelni, velük pedig jönnek a szülők. Tartottam már citerabemutatót, és a résztvevők mindig élvezik – főleg, hogy a hangszereket meg is foghatják, kipróbálhatják, szerepelhetnek. A programot úgy állítom össze, hogy a közönség is a részese legyen. Nagyon szeretek gyerekekkel dolgozni – a tanítás örök szerelem. A végzettségem szerint is tanár vagyok.

– A foglalkozás ideje úgy telt el, hogy a gyerekek észre sem vették. De a felnőttek is nagyon belefeledkeztek.

– Igyekszem mindig ismereteket is nyújtani, többek között magáról a citeráról. Magyarországon elterjedt hangszer, de kevesen tudják, honnan jött, és más típusait egyéb országokban is használják. A története az ókorba nyúlik vissza; nálunk a 18. században jelent meg, az Alföldön. – Ha ezek száraz tényeknek tűnnek is, valami megmarad belőle a gyerekekben.

– Úgy mesélted el nekik, hogy mindenképpen. A legőszintébb kritika a végén hangzott el egy kislánytól, aki azt mondta az apukájának: „Jöjjünk megint!”

– Az a nagyszerű élmény, ha így mennek el a gyerekek. – De ha már a tanításról van szó és Keneséről: nekem mindig a pedagógusok voltak a példaképeim. Nagy szeretettel gondolok vissza a *Kecskés házaspárra – Józsi bácsi* nagyon izgalmas órákat tartott, mindig motiválta a gyerekeket. Az itteni tanári gárdától jó alapot kaptunk mint emberek, mint művészek és mint pedagógusok. Nagyon szép emlékeim vannak az általános iskolás időszakomról. Széles körű gondoskodásban volt részünk, nemcsak a tanórákon, hanem azokon túl is. A tanáraink táborokba vittek minket, programokat szerveztek nekünk, ahol olyan élményeket szerezhettünk, amiket máshol nem. Maradandó emlék maradt, amikor letekertünk száz kilométert a Dunához, vagy amikor a szlovákiai testvértelepülésünkön, Nagykéren jártunk. S a pedagógusaink próbálták azt is megoldani, hogy ezek az események a szülőknek ne legyenek annyira költségesek.

Később, a Lovassy gimnáziumban is voltak nagyon jó tanáraim, de nem éreztem azt a kötődést, amit itt, Kenesén. De a főiskola kárpótolt: ott megint teljesen otthon éreztem magam. Nyíregyházán végeztem, s kiemelkedő tanároktól tanulhattam. Kicsi volt a népzene és a német tanszék is, és a tanárok nagyon gondoskodóak voltak.

– A citerabemutató a Kenese Art Feszt egyik programja. Hogyan állítottátok össze a fesztivál műsorát?

– A tudásunkat szerettük volna megmutatni, amik vagyunk. Amit hoztunk, amit tanultunk, és amit mi is szívesen továbbadunk, hogy mások is megtapasztalhassák. Nem mindig adódott lehetőségünk erre: én is külföldön éltem, nem tudtam bekapcsolódni Kenese életébe. Volt itt koncertem, de más lehetőség a megmutatkozásra nem. A vágyunk az volt, hogy visszaadhassunk valamit abból a közösségnek, amit mi tapasztaltunk. Más az, ha koncertezünk, és más, ha tanítunk. Ebből indultunk ki, és csatlakoztak hozzánk többen: például *Franczia Dani*, aki a közösségi dobolást vezette – ez is nagyon beleillett a profilba.

– Mindezt pályázatból valósítottátok meg.

Kamaraest a református templomban

Füredi Veronika – hegedű
Tóth Sára Rebeka – fagott
Rumy Balázs – klarinét

Fotók: Halmy Fanni

Opera-szelet Mesés operák – operabemutató

Bagosi Orsolya, Baranyai Anett, Forgács Péter, Rákai András

Fotók: Halmy Fanni

Kéri Gábor jazz-estje

Fotó: Halmy Fanni

– A Kenese Art Fesztet az Európa Kulturális Fővárosa program támogatta, most csak ott pályáztunk. Már a jövő évi fesztivál is biztosított, mert 2023-ra is sikerült elnyernünk az EKF támogatását.

– Várjuk vissza a rendezvényt, mert színes és tartalmas volt.

– Reméljük, az ideihez hasonló módon tudunk majd együttműködni a polgármester úrral, a Kultúra Házával. A Kenese Art Feszt egy más dinamikát hozott a városba, ami lehet, elsőre furcsa, idegen, de szépen kialakultak a dolgok.

– Beleillett a város programkínálatába.

– Mindenképpen össze akartuk hangolni Kenese más eseményeivel, nem konkurálni szerettünk volna, hanem a lehetőségeket kiegészíteni.

– A Romani Design rendhagyó divatbemutatót tartott, amit sokan néztek végig a parton. Ők hogyan kapcsolódtak a fesztiválhoz?

– Korábban Brüsszelben, a Magyar Intézetben dolgoztam. 2017-ben a Romani Design, *Varga Erika* és *Varga Helena* meghívást kapott a Brüsszeli Divathétre. Volt egy standjuk az eseményen, ahol workshopot tartottak, kis kiegészítőket, ékszereket készítettek. Én voltam a kapcsolattartójuk, tolmácsoltam nekik a bemutató alatt, egy hétvégét együtt töltöttünk, így ismerkedtünk meg. Aztán beszélgettem egyszer Erikával, hogy az Európa Kulturális Fővárosa programnál dolgozom, vannak pályázati lehetőségek. Ők is pályáztak, nagyon szép projektet építettek fel, amely a közösségfejlesztésre épül. Esélytelen gyerekeknek nyújtanak lehetőséget, és mint a divatbemutatón is látszott, a szülőket is nagyon szépen bevonják. Nem volt egyszerű a számukra beilleszkedni a berhidai környezetbe, ami zárt közösség, ők pedig szeretnék tágítani. – Erika a programtervükbe minden hónapra felvett egy megjelenési lehetőséget, hogy a szélesebb közönségnek is meg tudják mutatni magukat, a ruhákat, amelyeket varrnak, és amit tanulnak. A kenesei divatbemutató is ilyen volt, és úgy vettem észre, nyitottság fogadta.

– Igaz, hogy a csapattal is érkeztek kísérők, de a parton pillanatok alatt sokan sereglettek össze.

– Keneseiek is jöttek szép számmal, és a turistákat is vonzotta. Helena nagyon szépen beszélt az identitásról, hogy fel kell vállalni, és a gyerekeknek is megtanítani. Az ilyen nagyobb közösségi megjelenésekkor lehet az embereknek megmutatni a roma kultúra szépségét. A magyar kultúrában sem csinálunk mást: felvesszük a szép népviseletet, s énekelünk, zenélünk, táncolunk. Az elfogadásban ez sokat tud segíteni. Úgy láttam a divatbemutatón, hogy jól sikerült.

– Sok gyerek volt jelen, családdal. Nekik talán már természetesebb lesz, hogy a roma kultúra is része a minket körbevevő világnak, s ha valami más, mint a körülöttünk hétköznapi szinten megjelenő dolgok, az nem feltétlenül elutasítandó.

– Az EKF művészeti főtanácsadója mondta, hogy tudatosan akarta a filmfesztivált elhozni Veszprémbe, Füredre és Almádiba. Ha tele vannak filmmel a városok, azt a fiatalok is látják. Ha a gyerekek azzal a kultúrával nőnek fel, hogy vetítések vannak, be lehet ülni valahová megnézni egy filmet, viszik magukkal az igényt, hogy keressék a jó filmeket.

Az EKF programjai azért is nagyszerűek, mert összehozzák a térségben dolgozó különböző csoportokat, s megindulhat közöttük egy hálózatosodás, amely során segítséget nyújthatnak egymásnak, szélesebb közösség előtt is megmutathatják magukat. Ezzel a környező települések is jobban megismerhetik egymást, s végül mindenki nyer vele.

– nk –

„Jó érzés, amikor van lehetőség, hogy kibontakozzon az ember”

Papírmárványozás és linómetszés
Haránt-Miklós Melindával és Haránt Máté Ervinnel

Azóta szeretnék Melindával beszélgetni, hogy láttam a Pilinszky képét az iskola aulájában. Idén több foglalkozást is tartott Kenesén, így biztos voltam benne, hogy most találkozunk. Pilinszkyt természetesen nem hagytuk ki.

– Hogyan készült a Pilinszky kép?

– Akkor még nagyon az elején jártam a papír és a grafika felfedezésének. Kísérleteztem, szerettem volna minél több portrét készíteni. Pilinszky képének ötlete az egyik nyáron merült fel; amikor elkészült, odaadtam a sulinak. Nem volt felkérés – saját örömömre foglalkoztam vele.

– És örültél, amikor viszontláthattad az iskola falán.

– Igen! Boldog voltam, hogy nekik is ennyire tetszik és szép helyre került.

– Nyilván ekkor már tudtad, hogy neked valami hasonlóval kell foglalkoznod. Az általános iskola után hol tanultál tovább?

– Művészeti középiskolába jártam, de ott még nagyon kerestem az utam, és hogy mi a grafikán belül az a specifikus vonal, ami igazán nekem való. Csak ötödévben találtam rá a papírra, hogy mennyi örömöm van benne. Teljesen véletlenül jött az életembe: volt egy iskolai feladat, ami előtt valószínűleg láthattam egy kiállítást, amely befolyásolt. Onnantól kezdődött az érdeklődésem iránta. Egyetemre mentem, és ott is, ahol csak tudtam, mindig beépítettem a papírt. Mellette is próbáltam fejleszteni magam: utánaolvastam a témának, szakmai gyakorlatra mentem.

Általános iskolában *Dukkon Vera néni* volt a rajztanárom, aki nagyon sokat segített, hogy a művészet irányába tudjak továbbtanulni. Ő ajánlotta a középiskolámat is, a zirci III. Béla Gimnáziumot. Ott is nagyon jól éreztem magamat. Jó tanárok tanítottak, akik látták, mi az, ami a diákokból természetesen és ösztönösen előjön, amit őszintén élveznek, és nem erőltettek semmit. Jó érzés, amikor van lehetőség, hogy kibontakozzon az ember, és rátaláljon a saját útjára.

– Az egyetemen milyen szakot választottál?

Fotó: Halmy Fanni

– Elsőként a kaposvári egyetem kép-grafika szakára jelentkeztem, ott voltam egy évig. Kicsit más jellegű egyetemi oktatásra vágytam, ezért átmentem Pécsre, a Művészeti Karra. Az nagyon klassz volt! Ott tanultam öt évig, s kaptam mesterdiplomát, mint grafikusművész. Az alkalmazott grafikát választottam, nem szabadúszó művész akartam lenni, hanem olyan tudást szerettem volna szerezni, amit a való életben is fel tudok használni: például logó- vagy arculattervezés formájában. A papírt nagyon nehéz volt összehozni ezzel, hogy olyan jellegű megrendelések is legyenek, amelyek nem csak képzőművészeti ér-

Mesék szárnyán – Alkotó-fejlesztő mesefoglalkozás

Csabai Dorina Eszterrel

Fotók: Halmy Fanni

tékkel bírnak, hanem van további funkciója is.

– Hol dolgozol most? Olyan területen, amit elképzeltél?

– Nagyon-nagyon szerencsés vagyok, mert az egyetem után jelentkeztem egy diploma utáni ERASMUS programra, s pár hónapig egy párizsi papírművésznő stúdiójában szerezhettem szakmai gyakorlatot. Nagyon izgalmas volt: projekteken dolgozhattam, és beleláthattam a működésbe. Amikor visszajöttem, Budapestre költöztem – akkor már a férjem miatt.

– Azt hittem, egy jó munkalehetőség vonzott a fővárosba, de egy férj sem rossz!

– Egyébként is úgy képzeltem, hogy majd Budapesten fogok élni. – Egy ideig cipőtervezéssel foglalkoztam, amíg meg nem találtam a helyet, ahol most grafikusként dolgozom, az *Edinas Paper Stúdiót*, akik papírdekorációval foglalkoznak, főleg kirakatdíszítéssel, rendezvénydekorral és ajándéktárgyak készítésével. Ezért is nagyon szerencsés vagyok, mert kevés hely van az országban, ahol ennyire kiforrottan, specifikusan csak a papírral foglalkoznak, s egymásra találtunk. Most már külföldre is dolgozunk – nagyon érdekes munkáink vannak.

– A férjed is itt van veled a Kenese Art Feszt foglalkozásain. Vele is a munka kapcsán ismerkedtél meg?

– A kaposvári egyetemen találkoztunk.

– Akkor mégiscsak jó volt egy évig odajárni!

– Mindenképp!

– Azzal foglalkozik, amivel te, vagyis a papírral?

– Illusztrátor, most egy reklámstúdiónál dolgozik. Ő is nagyon szerencsés, hogy azzal foglalkozhat, amit szeret.

– Nagy szerencse, amikor az ember megtalálja a hivatását, és tud is benne dolgozni. Közös projektetek van?

– Most, ezen a fesztiválon igen, és ezen kívül is vannak néha olyan megrendelések, amelyekben együtt dolgozunk, de a grafikának más-más területét képviseljük. Ez így teljesen jó, mert nem versengünk egymással, mintha ugyanazt csinálnánk, ám közben megvan az egyező érdeklődési körünk, amiről meg tudunk beszélgetni. Kiegészítjük egymást.

– A Kenese Art Feszten először papírt márványoztatok, most, a négynapos programon pedig két alkalommal is linómetszést készítetek. A Tájházi szerdákon is megmutattad a papírmárványozást, ahol volt, aki teljesen beleszeretett a technikába: sorra születtek a művek.

Fotó: Monostory Margit

– Szerettünk volna olyan foglalkozásokat hozni a fesztiválra, amelyek érdekesek, látványosak, és az egészen kicsi gyerektől a felnőttekig mindenkinek élményt jelentenek. A kézműves tevékenységekbe nem nehéz bevonni az embereket, hiszen a legtöbben szeretünk új dolgokat, technikákat kipróbálni.

– Említetted, hogy a munkádban most papírdekorációval foglalkozol. Mit jelent ez pontosan?

– A papírnak nagyon sokrétű a felhasználása. Amit a mindennapokban javarészt csinálok, annak során a papírt főleg virágok, növények imitálására alkalmazom. Ezeket leginkább kirakatokban vagy rendezvényeken használjuk fel. De készítünk popart vagy rétegdobozokat eseményekre, PR-ajándékként vagy meghívó mellé. A papírral sok mindent úgy lehet megjeleníteni, ahogy semmilyen más anyaggal. A diplomamunkámhoz papír tájképeket készítettem, s a fény-árnyékkal, a textúrákkal játszottam. Nehéz volt, hogy nincs benne semmi festői, s közben teljesen más gondolkodásmódot igényel, hogyan is jelenítsem meg, amit szeretnék.

– Ez talán már inkább háromdimenziós, plasztikus alkotás, nem?

– De, nagyon. Térérzék kell hozzá, hogy átlássuk a rétegek egymásra épülését.

– Van kedvenc papírfajtád, amellyel különösen szeretsz dolgozni?

– Sokat használjuk a Keaykolour termékcsaládot, van közte egy sequoia nevű szín, ami egy gyönyörű zöld árnyalat. Azt nagyon szeretem. Mint ahogy az indian yellow árnyalatot is. A papír színe mellett fontos a textúrája. Most már egyre több újrahasznosított papír kapható: a készítésüknél különböző megmaradt anyagokat is felhasználnak – például akár kávét –, s ebből nagyon izgalmas dolgok jönnek létre. A szín és a textúra mellett az illat is szerephez jut, s ezzel több érzékre van hatással.

A legtöbb projektünk újrahasznosítható: ha megunják, a papírt ismét fel lehet használni. És ezzel a jövőre is gondolunk.

– nk –

Veszprémi hittanosok a Tájházban

A veszprémi ***Dózsa György Német Nemzetiségi Nyelvoktató Általános Iskola*** hittancsoportját látta vendégül Tájházunk augusztus 12-én. A jó hangulatú programban a gyerekek színpadi jelenetekkel is készültek, melyek mindegyike fontos erkölcsi tanítást fogalmazott meg és mutatott be. A csapatot kézműves foglalkozás, játékok, és a Gobelin Kör hölgyei, *Németh Sándorné Jucika* és *Szépné Szekeres Margit* jóvoltából langalló várta.

Újmise augusztusban

Keszthelyen, a Kis Szent Teréz Bazilikában ***Udvardy György*** *veszprémi érsek* 2022. június 17-én *áldozópappá* szentelte ***Solymos Andrást***, akit ***Medvecky Miklós*** *plébános atya* meghívott és aki augusztus 14-én mutatta be *újmiséjét* Balatonakarattyán és Balatonkenesén és részesítette újmisés áldásban a testvéreket.

A papi hivatás gondolata már tizennyolc évesen foglalkoztatta András atyát. De ő először *építőmérnöki szakon végzett* a győri egyetemen, majd egy építőipari alapanyagok gyártásával

foglalkozó cégnél helyezkedett el Budapesten, és a munka mellett *szakmérnöki képesítést szerzett*. Az idő múlásával aztán tovább érlelődött benne a *lelkipásztori szolgálat utáni vágy*, és 2016-ban igent mondott Isten hívására, jelentkezett a veszprémi szemináriumba.

A *Veszprémi Érseki Hittudományi Főiskolán tanult*, majd Rómába küldték, ahol a *Pápai Gergely Egyetem* hallgatója. Három éven át szlovákok és horvátok voltak a csoportjában, de indiai, afrikai, kínai évfolyamtársakkal is együtt tanult az egyetemen. András atya ősztől folytatja római tanulmányait, a licenciátusi képzés következik. *„Nem tudom, mi jön ezután, de bízom a Jóistenben, és igyekszem, hogy megálljam a helyem. Sok mindenben fejlődnöm kell még, de örülök, hogy végre elkezdhetem azt, amire hat évvel ezelőtt jelentkeztem”* – vallotta meg egy interjúban.

„Ne félj, csak higgy!” – így szól Solymos András papi jelmondata. Egykor a biztos megélhetést jelentő munkáját, egész egzisztenciát elhagyta, és vállalta az ismeretlent. *„Egyáltalán nem voltam biztos abban, hogy harmincévesen, mérnökként boldogulok majd a teológiai tanulmányokkal. Amikor láttam, hogy nem lesz gond, kiküldtek Rómába, és újabb feladat állt előttem: két idegen nyelv megtanulása. Ha nem sikerült volna, akkor sem érezném úgy, hogy elvesztegettem az időt, mert olyan sok értékes emberrel találkoztam a szemináriumban. A Jóisten mindenért kárpótol. Az ember elhagyja a biztosat a bizonytalanért, elsősorban az örök életért. Betölt Isten szeretete, gondoskodása. Sohasem kételkedtem abban, hogy helyes az út, amire ráléptem. Bízom abban, hogy Isten segítségével továbbra is megállom majd a helyem, és hogy a jövőben minden tudásommal, papként lehetek majd a Jóisten szolgálatára.”*

A Jóisten áldja meg András atyát, és tegye teljessé mindazt a jót, amit megkezdett benne.

Balatonkenesei Katolikus Egyházközség

Összecsengő dallamok

Az Orgonák Éjszakája programsorozat keretében ebben az évben is megrendezésre került Balatonkenesén az orgonakoncert, a felújított, restaurált Mayer Albert orgonán. ***Szeles Péter*** *orgonaművész* és ***Ambrus Ágnes*** *magánénekes* koncertje minden várakozást felülmúlt. Bach, Pergolesi, Kodály, Franck, Mozart, Pikéthy és Dubois darabjai a művészek előadásában éteri magasságokba emelték a látogatók lelkét. Az este legkülönlegesebb darabja *César Franck: Panis angelicus* műve volt, amelyet Ambrus Ágnes és Szeles Péter kánonban adtak elő, orgonakísérettel. A női drámai mezzo és a férfi bariton Franck művében lágy harmónia és határozott dallamvezetés mellett, fenséges módon fűződött össze egy közös dallamvilággá.

A műsor kiemelten megemlékezett *Kodály Zoltán* születésének 140. évfordulójáról, *Pikéthy Tibor* (zeneszerző és orgonaművész) halálának 50. évfordulójáról, továbbá *César Franck* születésének 200. évfordulójáról.

Balatonkenesei Katolikus Egyházközség

Vagyok, aki vagyok…

„A boldog család – idő előtti mennyország.” – **John Bowring**

Egyszer volt, hol nem volt, egy különleges város különleges lakásában élt egy család. Ez a család más városokban élők szerint nem volt sem feltűnő, sem kiemelkedő. Mégis olyan mások voltak. Hogy mitől? Tulajdonképpen attól, amitől ez az egész nagyváros, de leginkább ez a különleges panelházsor híres volt. Találgatták is a növények, mitől mások itt az emberek.

– Lehet, hogy angyalok meg tündérek lakják az összes lakást – szólt elragadtatva egyik nap a legfiatalabb, apró fűszál.

– Ne beszélj butaságokat! – szólt rá a már régebben ültetett futó tuja. – Te is éppúgy látod, mint én, hogy emberek laknak az egész házban – folytatta.

– Így van! Így van! – szóltak bele a beszélgetésbe a kecses jegenyefák. – Itt folyton siető emberek laknak, mi látjuk, hogy minden nap a kék buszra vagy a sárga villamosra szállnak, már kora hajnalban. Biztos kíváncsiak a világra. Igazából mi is azok vagyunk.

Így zajlott a találgatás nap mint nap a panelházban élő emberekről, tündérekről vagy angyalokról.

Csupán egyetlen fa, a legöregebb, bölcs, örökké zöldellő fenyőfa mosolygott a növények találgatásán. Ő jól ismerte a nyolcadik emeleti lakás lakóit.

– Hallgassatok már el egy kicsit! Figyeljétek csak, történik valami ott, a nagy ház előtt – szólt lágyan, de határozottan az egyik novemberi napon. A növények nem tudták a pontos dátumot, de az emberek igen. Tizenharmadikát írták. – Szóval azon a napfényes novemberi napon elcsitultak a növények, és figyelték a loknis hajú, szőke kislányt, aki olyan két és fél éves lehetett, de felnőtteket meghazudtoló vidámság, mosoly és várakozás tündöklött az arcán. Olyan, mint mikor valaki egy nagy találkozásra készül. Édesapja kezét fogta, mikor a szomszéd néni megállította őket.

– Mondd, Kincsem, te milyen kistestvérkét várszhaza a kórházból? – kérdezte a kislánytól.

– Milyet? Milyet? – lepődött meg a kérdésen a kislány. – Hát én egy igazi Tündérkét várok – válaszolta aztán magabiztosan.

Így történt, hogy a kistestvér, aki ezen a szép őszi napon született, ha nem is a Tündér, de a Tünde nevet kapta. Azon a gyönyörű, novemberi napon abba a nyolcadik emeleti lakásba, sokak örömére új, apró lakó érkezett.

A park növényei előtt csak egyetlen kérdés maradt, egészen a mai napig: vajon Tündérek, Angyalok vagy emberek lakják valójában a nagy, fehér panelházat?

Te mit gondolsz?

Ha nem tudod, járj utána! Én is ezt teszem.

Itt van az ősz, jó vagy rossz, ki-ki döntse el maga. A hűvös idő beköszöntével jönnek a szorgos hétköznapok. Felnőtteknek a munka, gyerekeknek az iskola. Mindezzel együtt jönnek a kihívások, és sokszor a kérdések: ki vagyok én?

Még a Biblia oldalain is ott szerepel a gondolat, Mózes második könyvében, mikor amiatt aggódott, hogy hogyan fogja bemutatni Istent nemzetének. Isten utasítja, hogy így mutassa be Őt: **„Vagyok, aki vagyok”**. A teológusok tanítják, hogy ez a bonyolult megnevezés tartalmazza a „lenni” ige minden igeidejét. Így lehet fordítani: voltam, vagyok és mindig folyamatosan leszek. Egy másik helyen, a Teremtés könyvében azt mondja Isten, hogy a saját képére és hasonlóságára teremtette az embert. Vajon hogyan alakul ki bennünk, hogy kik vagyunk? Elnézve a valami újat kezdő (óvodást, iskolást, esetleg munkát váltó) gyerekeket, felnőtteket, sokan sokféleképpen élik, éljük meg az adott élethelyzeteket, s benne a kérdést: *Ki vagyok én?*

De hogy is van ez? A mesékkel foglalkozó szakemberek, közöttük *Dr. Kádár Annamária* mondja, hogy a mesék ebben a kérdésben is sokat segítenek. Mi köze a mesék világának ahhoz, hogy ki vagyok én? Sokat olvasgattam, kutakodtam a még meleg nyári napokban. Kutakodtam a szakirodalomban, és saját emlékeim között is.

Eszembe jutottak a nagyszüleim: a nyári szünetekben esténként mesélt történeteik a keresztelőkről, szüleink találkozásáról, vagy éppen a közös fapakolásokról, és még sok mindenről…

Most, visszagondolva szavaikra, ismét ugyanaz a mosoly jelenik meg arcomon, ami akkor, ott, gyerekként. Miért van ez így? Egyszerűen azért, mert miközben a személyes múltról mesélnek (például kicsi kor, dédi…), akkor kialakul bennünk (és minden gyerekben), hogy van mögöttünk egy *család*, ami kezdődött valahol és tart valahová. Ez az élmény pedig gyerekként, majd felnőttként is fontos a *kiegyensúlyozottsághoz*. Sőt, ma már kimutatott tény, hogy a *rugalmas alkalmazkodóképesség* (*reziliencia*) kialakulásának legfontosabb szerepe abban van, hogy a gyerekek ismerjék meg saját családjuk történetét.

Ezek a történetek nem átugorják az akadályokat, hanem megoldást nyújtanak a problémákra, hiszen mindannyian biztosan megtapasztaltuk már, hogy néha-néha egy történetnek nagyobb ereje van, mint bármilyen érvelésnek. Leegyszerűsítve: minden gyerek a saját családja *életmeséit* megismerve kap megerősítést, hogy már más is nézett szembe azzal a problémával, amivel ő, és sikerült azt megoldani.

És bizony nagyon fontos az is, hogy ezek az elmesélt családmesék, életmesék nem előre megtervezettek, hanem a hétköznapok egyszerű programjain keresztül épülnek be a hallgatók és mesélők életébe, éppen úgy, ahogyan a nagyszüleimnél töltött nyári szünetek estéjén nálunk is történt. Így lassan kialakul minden ember saját életmeséje, amiben benne vannak az ősei is. Ez a lehető legnagyobb erőforrás, ami választ adhat a kérdésre: *Ki vagyok én?*

Tehát mesélésre fel!

…Mert ki vagyok én?

„Az vagyok, aki megbámul éjjel az égen egy tündöklő csillagot,
Nézi, hogy hogy ragyog.
Az vagyok, kinek szemében most is egy őszinte, kócos kissrác vagyok,
Épp azt mondja: jó vagyok.
Néha álmodom, hogy rohanok, futok és szárnyalok,
Boldogan táncolok, nevetek, és elhiszem azt, hogy én lehetek.”

Pintér Béla: Ki vagyok én? című dalából

M. Erzsébet nővér

Életvezetés – Szürettel vagy szüret nélkül?

„Már a víg szüretnek örül minden ember,
Mellyel örvendeztet bennünket szeptember”
Csokonai Vitéz Mihály: Az ősz

Ősszel a cipőnk alatt ropogó sárgulóbarnuló levelek és a zamatos szőlő íze mellett mi más juthat eszünkbe, mint a *szüret*? A szüret, bár elsősorban munka, *ünnepnek* számított régen is és ma is, hiszen egy egész évi munka gyümölcsét fogyaszthatjuk el később. Talán nincs még egy nemzet, amely olyan jelentőséget tulajdonít a szüretnek, hogy még a Himnuszában is megjelenik a köszönet és hála a bor és szőlő bőséges áldásáért (*„…Tokaj szőlővesszein, nektárt csepegtettél…”*).

De milyen szerencsések azok, akik ebben az aszályos évben tudnak szüretelni! Nyári szabadságom alatt hazalátogattam Szegedre, és szomorúan láttam, hogy a szinte végtelen síkság, melyet csupán a szabályos formába rendeződött gabonamezők törnek meg aranyló színükkel, sok helyen csak úgy porzott. Több, gazdasággal foglalkozó barátommal is találkoztam, akik elmesélték, hogy bizony-bizony a termés egy része ezen az esőben szegény nyáron odalett. Egy szőlősgazda ismerősöm pedig egy szomorkás szüretre készül, mert nagy része kiszáradt a sok-sok évet megélt szőlőtőkéknek.

Ezek nehéz pillanatok. *Elengedni*, amiért korábban küzdöttünk, amibe időt, energiát fektettünk bele, amitől eredményt reméltünk. Csalódás és bánat. Mit lehet kezdeni ilyen nehéz helyzetekkel?

Amikor szenvedéssel, szomorúsággal, csalódással találkozom, nekem ***Viktor Emil Frankl*** (osztrák orvos és pszichiáter) jut eszembe, aki az *„…és mégis mondj igent az életre!”* című könyvében a II. világháborúban a koncentrációs táborban megélt tapasztalatait írja le, valamint azon *terápiás módszerét*, mely az élet minden eseményében, még a legnehezebbekben is, azt az értelmet keresi, amely okot ad a *továbbéléshez*. Mert igen, éljünk tovább, akkor is, ha a körülményeink esetleg nehezek, ha úgy érezzük, számunkra rossz irányba változtak, ha nem tudjuk, mit hoz a holnap! Mert az élet élni akar! Bennem is!

Frankl kiindulásképpen egy első hallásra népszerűtlen dolgot ajánlj nekünk: *a szenvedés elfogadását*; de nem csak úgy általánosan, hanem személyes életünkben is. Fogadjuk el azt, hogy a sorsunkat nem teljesen mi alakítjuk, de az, hogy milyen módon viszonyulunk hozzá, az már a mi döntésünk. Tegyük az életünket megélésre méltóvá! A nehéz helyzetekre adott válaszom legyen olyan, amire utólag visszanézve büszke lehetek. Mert *„a szenvedés megszűnik szenvedésnek lenni abban a pillanatban, ha értelmet nyer”* – állítja Frankl.

A szőlősgazda ismerősöm először nagyon szomorú volt; kiment a szőlőbe és elbúcsúzott a korábban sok termést hozó, most pedig kiszáradt, ágas-bogas tőkéktől. Visszagondolt a sok-sok szép évre, előhívta az előző szüretek emlékeit, s közben egész testét-lelkét átjárta annak a tudata, hogy most másként lesz.

Azon nem mindig tudok változtatni, hogy mi történik körülöttem. De meg tudom válogatni, hogyan *értelmezem* az eseményeket, amelyek velem történnek. Megtanulhatjuk, hogyan gondolkodhatunk félig teli poharakban, félig üresek helyett, és hogyan kerekedhetünk felül azokon az eseményeken, amelyek tőlünk függetlenek, de mégis hatnak ránk. Sőt, azokat a bizonyos poharakat újra is lehet tölteni!

Erőt meríthetünk a *múltunk* szépségeiből, eredményeiből, kellemes *barátságokból*, jó *ismeretségekből*. Erőt meríthetünk a *jelen* szép pillanataiból, a *természet* megannyi csodás látványától, egy kutya szép barna szeméből, egy jó *zenei élményből*, egy *finom süteményből*, egy jó *beszélgetésből*. Ha merünk *hálásak* lenni, örülni annak, amink van, amink maradt, akkor lehet, hogy akár *új utak* is nyílhatnak a szemünk előtt.

Frankl arra hívja fel a figyelmünket: *„ha csak a mulandóság üres tarlóit nézegetjük, nem vesszük észre azokat a tele csűröket, amelyekbe életünk termését elraktároztuk – a megtett cselekedeteket, a megalkotott műveket, a megélt szerelmeket és a bátran, méltósággal kiállt szenvedéseket”*.

A szőlősgazda ismerősöm is visszagondolt a korábbi évek sikeres szüreteire, a munka utáni baráti beszélgetésekre, a szüretet követő jó hangulatú vacsorákra. S miközben ezen gondolkodott, az jutott eszébe, mi lenne, ha a szőlőtőkéknek csak egy kis részét újítaná meg, és szőlőtermesztés helyett inkább másokat tanítana arra, amit ő már a sok-sok év alatt tudásban összegyűjtött. Mi lenne, ha átadná a tudását a következő nemzedéknek? Bár lelke mélyén még szomorú volt, de valahol már megcsillant benne a remény egy új kezdetre.

M. Teréz nővér

Tájházi gondolatok

Az elmúlt ötven év honismereti munkája és annak részei óhatatlanul gyakran eszébe jutnak az embernek, de Kenesén általában a Tájházhoz köt a legtöbb gondolatom. Pedig az „emlékezet munkáit” előbb kezdtük, mint a Tájház léte. Az augusztus 20-i ünnepség kitüntetettjei valóban megérdemlik a közösség tiszteletét, elismerését. *Gróf Rudolf* és *Kürthy Lajos* a rendszerváltás után (és előtte) az ősök tiszteletét igyekeztek erősíteni. Velük együtt dolgozva nagyon sokan és sokat tettek a község fejlődéséért.

Sajnos nagyon sokan már nincsenek közöttünk. Elég felsorolni első, legérdekesebb munkákat. Gróf Rudolf, Kürthy Lajos és jómagam a pálkövei bányában (ismeretségi alapon) kiválaszthattuk a II. világháborús, a Margit-vonal, a magyar katonák emlékére emelendő vöröskő tömböket. Az ideszállításuk külön elbeszélést igényelne. Közben az idők folyamán besüllyedt Soós Lajos síremléke is – kiemeltük, felújítottuk.

Miközben ezek a munkák folytak, a leendő Tájház anyaga is gyűlt. Az akkor pezsgő közösségi életből számomra az volt a nagy élmény, amikor a Tájház megnyitása előtti héten a község apraja-nagyja a Tájház udvarán mosta, tisztította az összegyűlt anyagot, még a szekeret is lesikálták. Akik ezt a sok munkát végezték, még tisztelték őseiket, múltjukat, tárgyaikat.

Miután a Tájház (első neve: Falumúzeum) megnyílt, még nagyobb lett a vágy a régi tárgyak elhelyezésére, mondván: *„Itt legalább megőrzik, megbecsülik”*. A tárgyak mellett egyre több írásos és képanyag került a Tájház tulajdonába. Ezek feldolgozása még irattári, szakértői feldolgozásra vár.

Közben, ahogy telt az idő, a lakosság lassan kicserélődött, s országos szinten is érezhetővé vált a tájházak iránti érdeklődés csökkenése. Az új lakóknak nem mondott már semmit „Lidi néni esküvői ruhája”, hiába hímezte saját kezével, még 1902-ben. Dicséretesnek tartom a Közművelődési Intézmény vezetésének azon törekvését, hogy jól szervezett rendezvényekkel élővé teszik a házat, amiben még rengeteg lehetőség rejtőzik.

A folytatáshoz azonban szükséges a ház állagmegóvása, a műtárgyak állapotának figyelemmel kísérése: a moly, szú, gombák és egyéb kártevők elleni védekezés!

Az idegenvezetést jelenleg *Tóth István* biológus végzi a nyári időszakokban. A látogatóktól nagyon jó visszajelzéseket hallok, különösen kiemelik a szülők, hogy István magyarázata a gyerekeket is teljesen leköti. Nagy örömünkre szolgál, hogy ő a ház minden részére ügyel, megbecsüli és védi a tárgyakat – tevékenységén érezni a szülőföld szeretetét.

István eredményes munkája reményt ad arra, hogy a fiatalság újra felfedezi őseinek történelmét, megismeri áldozatos munkájukat.

Sajnos egyedül ő kevés ahhoz, hogy az egész ház gondjait maga oldja meg: ez már önkormányzati feladat, ugyanis a ház önkormányzati tulajdon.

Ha a település élni akar az idegenforgalomból, el kell határozni, mit akar a vendégnek bemutatni (aki nem csak enni akar), s ezeket a pontokat különös figyelemmel kell kezelni, rendben tartani. A háznak legyen gazdája. A gyűjteményt ne csak többnapos bejelentkezés után lehessen látogatni. Legyen „kulcsos ház”, ahol egy személy meghatározott időben elérhető.

Jó lenne, ha a szépen felújított Iparosház és a Tájház egy kulturális egységet alkotna.

A város helytörténete után Vér Lászlóné ny. tanítónő jelenleg a 95 éves Iparoskör történetét dolgozza fel.

Vér László

Felhívás

Az Iparoskör közelgő évfordulója alkalmából egybegyűjtjük régi dokumentumaikat, fotóikat.

Akinek van ilyen, és szívesen megosztaná velünk, nagy szeretettel várjuk a jelentkezését.

Köszönettel:
Vér Lászlóné

SZOCIÁLPOLITIKAI KALAUZ

Szemelvények a magyar orvostudomány, egészségügy világából

Korszakos találmányok – 4. rész

Tovább haladunk a korszakos magyar orvosi találmányok és feltalálók bemutatásában. Ez alkalommal két nagy jelentőségű szemész, kutató portréja következik.

Dallos József
(Budapest, 1905. január 7. – London, 1979. június 27.)

A „láthatatlan szemüveg", azaz a kontaktlencse feltalálója tanulmányait a Pázmány Péter Tudományegyetemen végezte, ahol 1928-ban szerezte meg orvosi diplomáját. Nyolc évig ***Grósz Emil*** szemészprofesszor mellett dolgozott, a Mária utcai szemklinikán. Ez idő alatt lett szakképesített szemorvos. Ő volt hazánkban az első, aki *kontaktológiával* foglalkozott, s a kontaktüvegek, a kontaktlencse tökéletesítése fűződik a nevéhez.

Laboratóriumi kísérleteit Budapesten, az 1. számú Szemklinikán végezte, melynek kézzel fogható eredménye egy üvegtechnikai eljárás kidolgozása lett. 1929-ben neki köszönhetően olyan kontaktlencséket kezdek el gyártani, amely idomultak a szem alakjához, így egész napos viselésre is alkalmassá váltak. 1932-ben a szemfelületminta lenyomatának vételéhez szükséges eljárást is tökéletesítette: korábban ehhez paraffint használtak, ám Dallos a Polle-féle negocollt, egy melegítésre lágyuló, hűlésre dermedő algaszármazékot használt. A kísérletekhez a Széchenyi Tudományos Társaság adott segítséget. Az individuális kontaktüvegnek nevezett lencsékre 1934-ben kért magyar, angol és amerikai szabadalmat.

Dallos József emléktáblája Londonban

1935-ben, egy cikkében Dallos a kontaktüveg használatára megadja az útmutatást is: *„Az ilyen kagyló szabály szerint naphosszat hordható, eleinte egy-két órás déli szünettel. Éjszakára kivesszük. Kivétele éppúgy, mint a betétele is óvatosságból, ruhával letakart asztal felett történik, mert az üveg magasból kemény lapra ejtve eltörhet. A kivétel és betétel kézzel történik, mindenki könnyen elsajátíthatja.... Gondozása mindössze annyiból áll, hogy este, kivétel után, vízzel leöblítjük, és tiszta ruhával szárazra törölve tesszük el."*

Amikor Grósz Emil 1937-ben nyugdíjba ment, Dallos József Angliába emigrált, s ott folytatta munkásságát. Világszerte elismert szakember lett.

1979-ben bekövetkezett halála után a ***British Contact Lens Association*** róla nevezte el azt a pályadíjat, amelyet a kontaktlencsék tökéletesítésének területén dolgozó kutatók az erre kijelölt szakértői bizottság szavazata alapján időről időre megkapnak.

Molnár Kálmán 1925-ben született. Neki a kancsalság „gyógyítását" köszönhetjük neki. Módszerével a szemet e problémából zseniálisan, pár perc alatt korrigálni lehet. Egyes vélemények szerint a szemészdoktorhoz a XX. század egyik legzseniálisabb eljárása köthető a nevéhez.

A kancsalság a kétszemes együttlátás, az úgynevezett binokuláris látás hiánya**.** Dr. Molnár Kálmán a világon egyedülálló műtéti eljárását, a *laminotómiát* 1984-től kezdte alkalmazni. A kívánt eredmény kíméletes megoldással, kis sebzésen keresztül, a heges részek elővigyázatos, részleges átmetszésével érhető el. A doktor felfedezte, hogy a szemmozgató izomtömeget kifeszítve a legrövidebb ín feszül meg. Ezt egy erre a célra kialakított, speciális késsel átvágva a szemmozgató rostok kiengednek, és a szemgolyó beáll a megszokott helyére. Tapasztalatok alapján a műtétet 5-6 éves korban ajánlott elvégezni, de ettől függetlenül más életkorban is végrehajtható.

A forradalmi műtéti eljárás mellett Molnár Kálmán a szemizomegyensúly vizsgálatára két egyedi készüléket is tervezett: a *sztereoforométert* és az *ortostimulátort*.

Forrás: www.sopronmedia.hu
wikipedia.org
Aki tökélyre csiszolta a kontaktlencsét. Inno-anno.
Az Innotéka magazin technikatörténeti blogja – https://inno-anno.blog.hu

Összeállította: **Varga Ákos**
andragógus – személyügyi szervező
szakvizsgázott okleveles szociálpolitikus

Mészöly Sándor: Megvalósulatlan álmok

Egykoron, mikor még csupán pelyhes állú legényke voltam,
Éjszakánként titokban egy szebb jövőről álmodoztam.
Elképzeltem magamban, mily jó is lehet felnőttnek lenni,
Önmagam útját járva szabad s boldog emberként élni.

Bár azóta gyorsan tovaröppentek felettem az évek,
Lelkemből mégis gyakran feltörnek a régi emlékek.
Álmaimban látni vélem anyám féltő tekintetét,
S máig a szívembe zárva őrizem szeretetét.

Ma már értettem, miért is sírt jó anyám olykor titokba',
Hisz nem tudhatta, kerül-e étel másnap az asztalra.
Szegények voltunk, ám lelkünkben őszinte, igaz szeretet,
S a viszontszeretet tudata tett gazdaggá bennünket.

Bevallom, nem ez a világ volt az én gyerekkori álmom,
Nem gazdagságra, csupán egy élhetőbb világra vágyom.
Részemről csupán sajnálni tudom a gyarló embereket,
Kiknek fontosabb a júdáspénz, mint a saját becsület.

Ma már nincs elég erőm áttörni a hazugság falait,
Ám félem a ránk váró jövőt, s véle gyermekeim.
Szívem sosem uralta a harsogón uszító gyűlölet,
Erősebb abban a hazám s népem iránti szeretet.

Tündérkert

Szeptember

Szent Mihály hava – Földanya hava – Őszelő – Mérleg hava

A kertbarátok izgatottan lesik az alkalmat, amikor a növények alkalmassá válnak arra, hogy *beszemezzük* őket, a hőn áhított, jóízű gyümölccsel, avagy akár egy szép rózsaszállal. Ilyentájt sokszor a legegyszerűbb egy konténeres gyümölcsfát vásárolni, és ha meggyőződtünk az alany és a nemes fajta összeférhetőségéről, akkor a szemzést könnyen elvégezhetjük.

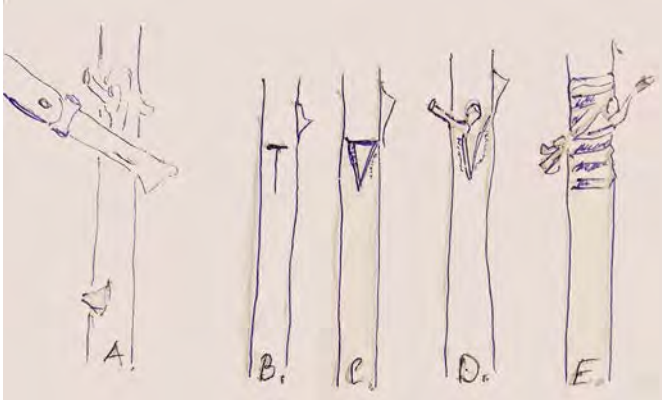

A) Szempajzs kivágása
B) T-alakú bevágás az alanyon
C) A T-alakú bevágás szárait óvatosan széthajtjuk
D) A szemet a szétálló kéreg alá csúsztatjuk, majd a szempajzs felől kiálló részét levágjuk
E) Bekötött szempajzs

A szemzés a szempajzs kivágásából, a szem behelyezéséből és kötözéséből áll. A szempajzs kivágásához a szemzőhajtást a bal kezünkbe fogjuk, hogy csúcsa felénk nézzen. Ezután a kést 1 cm-rel a szem alá helyezzük, majd a héj alá vágva a kést ferdén magunk felé húzva egy kevés faréssszel együtt kiemeljük a szemet. A szem behelyezéséhez az alany kérgén – csak a farészig bevágva – T-alakú bemetszést készítünk. A T vízszintes része kb. 10 mm, a függőleges része 15-20 mm legyen. Ezek után a szemzőkés pengésének lekerekített, „tűrő” részével a kérget óvatosan felemeljük, és kissé felhajtjuk. Gyorsan dolgozzunk, hogy sem a szem, sem az alany vágásfelülete ne száradjon ki. A levágott szemet a levélnyélnél fogva függőlegesen az alanyon fellazított kéreg alá toljuk úgy, hogy minél mélyebbre kerüljön. A szempajzs felül kinyúló részét a T-alakú bemetszés vízszintes részénél levágjuk. A szemzést rafiával, PVC- vagy gumiszalaggal szorosan kötözzük, csak a szem marad szabadon. Két hét múlva ellenőrizzük a szemzés eredményességét: a megeredt szem zöld, a levélnyél enyhe érintésre lehull. A meg nem eredt szem száraz, a rügypikkelyek szétálló, a levélnyél rászáradt. Ha az időjárás jó, s az alany adja még a héját, az ilyen egyedet az ellenkező oldalon pótlólag beszemezhetjük.

*Az előző hónapokban a **Virágoskert, pihenőkert** című, 1973-ban a Mezőgazdasági Kiadónál megjelent kötetből idéztem pár megszívlelendő tanácsot. Nézzük most, mint mond a könyv a kert, a tér és az idő kapcsolatáról!*

Kert és élet – tér és idő

A téridőszemlélet a kertet a nevelés egyik legalkalmasabb eszközévé teszi. A gyermek, akinek a kert túl a közérzeti örömökön – napfény, pancsolás, homokozás – egy sor intellektuális örömet is tartogat, fokozatosan megismerkedik az élő növény érzékeny életével, folyamatosan kibontakozó szépségével és a természet ritmusával. Az ember a növénnyel százszoros kölcsönhatásban fejlődött képességeinek mai fokára. *A* gyermek a kertben mintegy újra éli azt a tapasztalatsort, ami őseinket alakította a természeti környezetükben. Az érzékelés sokoldalúsága és maga a szabad ég alatti mozgás és élet a kertben a paradicsomi állapot visszahozatalát jelenti számára. Centripetális, hazahívó ereje van. Egy *diófa* élete folyamán „a” diófává válik, és élettartalommal telik meg. Ahogy nő a gyermek, az egykori árnyas homokozó, tornászó, tanuló- vagy vidám lampionos tánctérré alakul. Később ugyanott uzsonnáznak, sakkoznak, vendégeket fogadnak, kiülnek esti beszélgetésre vagy délutáni szunyókálásra, s mire az ember megöregszik, a lombsátor is megtelik „bölcsességgel” fölötte.

Az időszemlélet a kert térbeli kompozíciójára is döntően hat.

Minden mű gondoskodik róla, hogy a szemlélő érdeklődését lekötve, maradéktalanul feltárja tartalmait. A jó regényt nem tudjuk letenni, a jó zeneművet nem tudjuk otthagyni, a szép szobrot körüljárjuk, a jó épületet kívülről-belülről meg akarjuk ismerni. A kert, fordulatos téralakítással végigterel önmagán. Motívumai úgy kapcsolódnak egymáshoz, hogy körbejárására, illetve egész területének bejárására késztet. Mikor egyik szép motívumát megismertük, máris új szép motívumot ígér. A kert körüljárásakor napfényes és árnyékos, tágas és intim, virágdíszes és egyöntetűen zöld felületei úgy váltják egymást, hogy a változatosság a kertben sétáló számára mindig a kellő időben ébressze fel további érdeklődését.

Az út menti virágokat az egymásra következő színhatások változatosságban úgy ültessük, hogy az út keresztülvezessen rajtuk — így a virágfoltok úgy fognak az úton sétáló számára sorakozni egymás után, mint a botra fűzött színes karikák.

A közeli szemlélést kívánó virágokat helyezzük a lépcsők mellé, ahol rendszerint lassabban és a lábunk elé nézve szoktunk haladni. A pihenőhelyek elé szép kilátásokat tervezzünk. A cserjékkel körülölelt kertbe így be tudjuk hozni a tájat. A japánok ezt „kölcsönvett tájnak” nevezik, a franciák pedig élénk előtér alkalmazásával „repusszoár”-nak, – azaz „hátravetett tájnak”. Mindenesetre törekednünk kell erre – hiszen a kert értékét nagyon gazdagítja, ha meg tudjuk teremteni azokat a kilátópontokat, melyekkel a kertet, akár a pók a hálóját, a távolabbi környezet pontjaihoz ki tudjuk kötni. A kerti tér hatását nagyszerűen fokozza a tér szakaszos fűzése. A kertben sétáló újra és újra „öblökbe” érkezik, ahol szívesen néz körül, és amely a kert egészével való kapcsolatát megőrizve egy-egy sajátos hangulatú, önmagában is értékes térhatású részletet eredményez.

Bollók Ferenc

Tehetség érkezett

OLVASÓPRÓBA

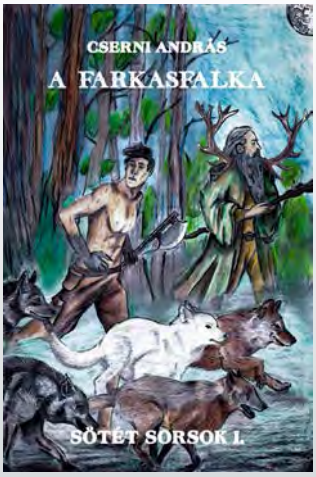

a magyar irodalomba. Úgy hívják, könnyen megjegyezhetően: ***Cserni András***. Ez már ma-ga jó előjel, ezzel a névvel be lehet jelentkezni az írók társadalmába.

Amikor megkaptam a könyvet, féltem tőle, mert nem szeretem a *fantasyt*. De félre az előítéletekkel, mondtam magamnak, s kinyitottam a Prológust. Meglepetés ért. Már ez a szöveg megfogott, belevont a történésekbe, s alig vártam a folytatást, még akkor is, ha tudtam a regulát: a kitaszított gyerek dolga a bosszúállás. De nem ez következett. Hanem egy tévedhetetlen logikával megírt hosszú, remek történet, ami nemcsak a mesélésről szólt, hanem farkasok-emberek nagyszerű bemutatásáról, jellemrajzuk sokaságáról, az iránt való érdeklődés folyamatos magas szinten tartásáról – szóval napokig velük éltem, gondolkoztam, féltem és reménykedtem, ahogy a legnagyobb íróknál szoktuk meg. Egyszóval elámultam e fiatalember tehetségén, műveltségén, érettségén, nyelvi bravúrjain, pszichológiai érettségén, komoly ítélőképességén. Nagyon nagy élmény volt az olvasás néhány napja, köszönöm neki. De azért nézzük a részletes elemzést!

Az irodalom, legyen az próza vagy vers, alapanyaga ***a nyelv***. Ha valaki nem tudja magas szinten, ugyanakkor hajlékonyan használni az írás nyelvét, nem lehet író. Nos, Cserni András esetében az ellenkezőjéről van szó. Nagyon alaposan kimunkált, intelligens fogalmazásmód, hibátlan mondatok, láttató és érthető sorok sorakoznak egymás után. Nem beszélve arról, hogy nyelvet is ki kellett találnia *Mistaria* világához, s ez is hibátlanul sikerült. Nem beszélve a *mist nyelvről*, amihez még ABC-t is mellékelt a végén. (A kettő nem ugyanaz, mert a farkasok is külön beszélnek a „magyar farkasnyelven" és sokan szólalnak meg mistül.)

Hemingway óta tudjuk, hogy az írói tehetség legjobban a párbeszédekben mutatkozik meg. Se szeri, se száma a példáknak, de majd később idézek is. Egyetlen apró hibát lehet felróni, ebbe a párbeszédnyelvbe nem illik bele a kamasz szleng néhány kifejezése, de ez életkorilag bocsánatos bűn.

Legjobban sikerültek a káromkodások kifejezései. Egyediek és nagyon szellemesek. Ezekből néhány: *büdös bánatba* 81. o., *kánya kínjába* 84. o., *az ősök megkeseredett kínjába* 102. o., *hogy a kányatojásba fürödtök* 113. o., *ősök verte féreg* 119. o.

Vannak felnőttesen érett, megszívlelendő mondatok: *„Valójában persze semmit nem tudott az itteniekről. De el kell hitetni a néppel, hogy ismeri őket, hisz csak egy jó vezér ismerheti a népét igazán. És kinek ne kellene egy jó vezér?"* 78. o. – *„Legyen bátorságotok véleményetek fölvállalásához, ne aszerint döntsetek, hogy a másik mit tart helyesnek."* 98. o.

A másik dicséretes teljesítmény a nevek kitalálása. Ez is nagy írói bravúr, mert nem könnyű odaillő megnevezéseket találni. Személyes kedvencem: *Wlottenill*, a varázsló, a *Hótollú Honoria*, aki egy szelíd galamb.

Remek ötlet az is, hogy az ösztönök dőlt betűs szövegben üzennek a tipródó hősnek: szív és ösztön működése így egyértelműen elválik egymástól formailag is.

Nagyon jó ötlet az időszámítás is, az *árnyéklépéses időszámítás* telitalálat.

Kiválóak a rövid, szinte csattanós természetleírások, hiszen a két világ szempontjából döntő súlyuk van ezeknek is.

Nagyon sikeresek a késleltetés módozatai. Egyik legszebb példa: *„… a varázsló végül mégse gyógyította meg a karját. Ez legyen a legnagyobb bajom. Nem ez lett."*

Beszélnünk kell a szerkesztésről is. Nagyon jók a kis, néhány oldalas fejezetek, mert telítettek eseménnyel és mondanivalóval, s gördítik tovább magukkal az olvasót is, aki minden szövegrészben újat és váratlant kap. Legjobb ötlet szerintem a nyírfaliget démonainak megölési módozata, ilyen csak egy agyafúrt írónak juthat eszébe!

Már említettem a jellemzéseket. Az író fő erénye, hogy nem „esik ki" egyetlen hőse sorsából sem, logikus a jellemrajz, s az illető hős mindig, bármely helyzetben úgy viselkedik, ahogy azt alaptermészetétől várjuk. Donato Donato marad, Roland Roland marad és így tovább.

S van a regényben egy fő erkölcsi vonulat, a jó keresése, s annak megtalálásakor a megőrzése. Még akkor is, ha senki sem tisztán jó vagy rossz (az nem is lenne hiteles).

Nagy regény, nagy élmény! S folytatása is lesz! Örülök nagyon, hogy elolvashattam!

Valentini Zsuzsa

Kalota Gizella: Léket kaptunk

Léket kaptunk.
Már süllyed a hajó.
A zenekar még játszik.
Szól a zene.
Már nem kerülhetjük el,
Már benne vagyunk.
Már lángol a világ.
Már dübörögnek a tankok.
Már minden recseg, ropog.
Már omlanak a falak.
Dőlnek, halnak az emberek.
A zene még szól!
Hullanak a fejek.
Halnak az emberek.
A zene még szól!
Állat ébredt az emberben,
ember képében.
Patáját magasba emelte.
Rátaposni készül a világra.
A szeme vérben forog;
elborult elmével mar,
nem ura emberi testének.
A zene már nem szól!
Már nem szól a zene.

Piperke menyegzője

Meséltem már nektek Piperke hercegnőről és a varázsruháról, mely bármilyen pazar öltözékké át tudott változni. Bizonyára emlékeztek rá, hogy Piperke telhetetlensége miatt a ruha csodás képessége elveszett. Már csak egyszerű vászonruha volt, de a hercegnő így is nagy becsben tartotta. Soha nem felejtette el, hogy ezt viselte, mikor Dalia királyfi szívét rabul ejtette.

Tudhatjátok a krónikákból, hogy Elegancia trónörököse és Rátartia hercegnője hamarosan örök hűséget fogadott egymásnak. Néhány héttel a bál után már ki is tűzték a menyegző napját, s megkezdődött a lázas készülődés.

Piperke éjjel-nappal azon ügyködött, hogy minden pompásan sikerüljön. Megszervezte a meghívók kiküldését, összeállította a díszvacsora fogásait. Kiválasztotta a legjobb zenészeket, s tengernyi virágot, mellyel a palotát díszítették. Menyasszonyi ruháját hetvenhét szabó hetvenhét napon át varrta. Piperke arra is ügyelt, hogy elegáns, de ne túlcicomázott öltözék készüljön. A varázsruha jó leckét adott neki.

Minden előkészület rendben haladt, úgy tűnt, már semmi baj nem történhet. És mégis! A kézfogó reggelén Kevély Károly, az ősz uralkodó velőtrázó sikításra riadt fel. Pár pillanat múlva a hercegnő berontott a hálószobába, és zokogva az ágyra vetette magát.

– Vége! Mindennek vége! Nem lesz esküvő!

– De hát mi a csuda történt? – rémüldözött a király. – Talán Dalia herceg meggondolta magát?

Piperke felemelte a takaróról könnyáztatta arcát.

– Az orrom! Nézd az orrom! Így nem állhatok a násznép elé! S főként nem láthat így a vőlegényem!

A hercegnő orra hegyén jókora piros pattanás éktelenkedett.

– Ó, hát csak ez a baj? – nevetett Károly király. – Egy kis púder, arcpakolás, kencefice, és már nem is látszik semmi.

– Púder? Pakolás? – rémüldözött Piperke. – Azt akarod, hogy fehérre meszeljék az arcom? Hogy úgy nézzek ki, mint egy zombi? Azt már nem! Hiszen Dalia éppen a természetes szépségemet szereti!

Hívatták az udvari orvost, aki egy kenőcsöt nyomott Piperke kezébe.

– Ezzel kenegesse, fenség, naponta háromszor, és a duzzanat hamarosan elmúlik.

Piperke elsápadt.

– Hamarosan? Mi az, hogy hamarosan?

– Két vagy három nap múlva fenséged orra visszanyeri régi szépségét. Sajnos, hatásosabb gyógyírt nem ismerek – felelte az orvos hajlongva.

Piperke elvonult a szobájába, bekente a pattanását a krémmel, és a tükörben figyelte, mi történik. Nem biztos, hogy jól látta, de úgy érezte, a dudor egyre csak növekszik. Mérgében felkapott egy vázát, és egyenest a tükör közepébe hajította.

A király már eddig is az ajtó előtt hallgatózott, s most a csörömpölésre valamennyi minisztere is odatódult. Ha már így összegyűltek, rögtön tanácskozni is kezdtek. Nem telt el fertály óra, és a főkancellár arca felderült.

– Megvan a megoldás! – jelentette ki a bölcs férfiú széles mosollyal. – Mindenkinek piros pötytyöt kell festeni az orrára! Dalia hercegnek és a kíséretének majd azt mondjuk, a mi országunkban menyegzőkön ez a szokás. Akkor azt hiszi majd, a hercegnő orra is ki van festve.

– Ez ragyogó ötlet, de mit mondunk a saját vendégeinknek? – akadékoskodott az uralkodó.

– Nekik meg azt mondjuk, hogy Elegancia hagyománya miatt festjük magunkra a pöttyöt.

Megörült Károly király, hogy ezt a rettenetes problémát ilyen ügyesen megoldották. Nyomban utasította a tábornokát, hogy álljon egy vödör festékkel a templom kapujába. Minden vendéget csak megjelölt orral engedjen belépni, ha kell, az erőszaktól se riadjon vissza.

Alighogy ezt így elrendezték, megkondult a templom nagyharangja, s gyülekezni kezdett a vendégsereg. Piperke magába roskadva ült a szobájában, de mikor megtudta, hogy mindenkinek vörösleni fog az orra, lassacskán megvigasztalódott.

A király karon fogta egyetlen leányát, s elindultak a kézfogóra. Nem is történt semmi baj, míg a templom kapujához nem

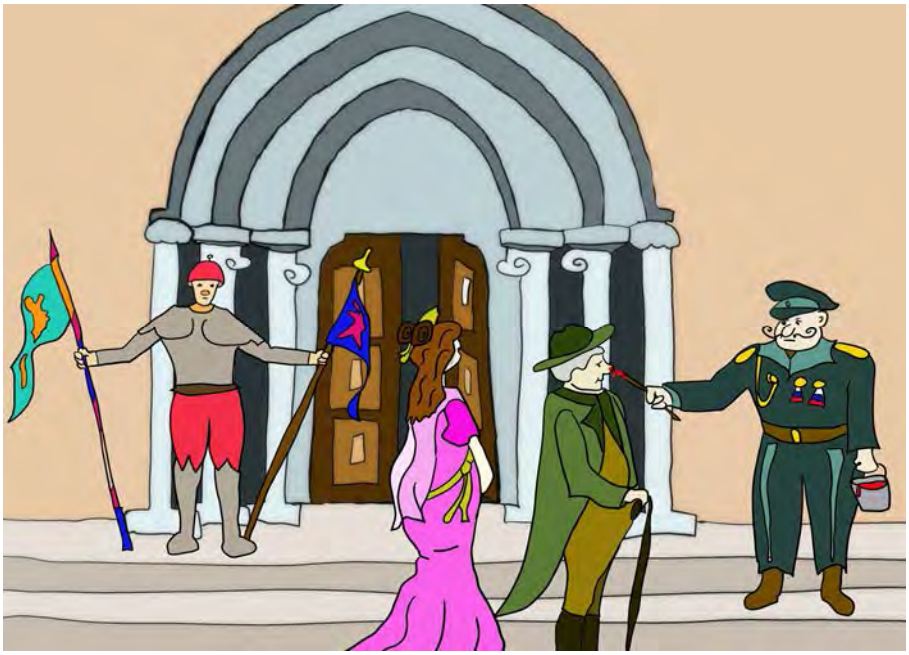

értek. Ott azonban a kackiás bajszú tábornok feltartóztatta őket.

– Állj! – mennydörögte a hadúr. – A király parancsára belépés csak festett orral lehetséges!

Azzal bemártotta jókora ecsetjét a festékes vödörbe, s a király orrát kipingálta. Utána az ecsettel Piperke hercegnő felé fordult.

– Mit akarsz tőlem, tábornok? Nekem már vörösen virít az orrom! – szólt meglepetten Piperke.

– Én ennek nyomát sem látom. Ez szabálytalan!

Piperke lekapta fejéről az arany diadémot és tükörként maga elé tartotta. Alig akart hinni a szemének.

– Eltűnt! Apuskám, amíg jöttünk az úton, eltűnt a pattanás! Nem kell már a pötty az orrotokra, vond vissza a parancsot!

– Már késő, leányom – vakarta a fejét a király. – Hiszen a vendégek már mind odabenn ülnek kimázolva. Nem csinálha-

tok még nagyobb bolondot belőlük. Tábornok, tegye a dolgát!

A csöpögő ecset ismét a hercegnő orrához közelített.

– Azt már nem! – ellenkezett Piperke, s félrelökte a tábornok kezét. Rosszul tette, mert a piros festék így egyenesen hófehér ruhájára fröccsent.

Minden eddigi sivalkodás tücsökzene volt ahhoz képest, ami ezután következett. Piperke mérgében cafatokra tépte ruháján a csipkét, megtaposta az uszályát, eláztatta könnyeivel a fátylat.

Most főtt csak igazán Károly király feje, honnan kerítsenek másik menyasszonyi öltözetet? Hamarjában egy komornát visszaküldött a palotába, hozza el a hercegnő varázsruháját.

– De hiszen az csak egy egyszerű kis ruha – pityergett Piperke. – Nem való esküvőre!

– Az igaz, de legalább fehér. Belőlünk már bohócot csináltál, te magad legalább nem válsz azzá – felelte bölcsen édesapja.

Megjött hamar a ruha, s a hercegnő a sekrestyében sebtében átöltözött. Hogy jobb kedve legyen, a király végül engedett a piros pötty dolgában.

– Ha valaki majd kérdi, azt mondjuk, a menyasszony kivétel. Neki az esküvőn szeplőtelennek kell lennie.

Mikor végre beléptek a templom kapuján, Piperke behunyta a szemét, és várta a vendégsereg gúnyos kuncogását. De néma csönd volt, csak egy-egy álmélkodó, áhítatos sóhaj szállt fel a padsorok közül. A hercegnő pislogott egyet-kettőt, aztán végigtekintett magán. Lélegzete is elakadt a csodálkozástól! A kis ruhába visszatért a varázserő, s földöntúli fényben tündökölt a testén.

Akik ott voltak, úgy emlékeznek, Piperke tündérként jelent meg a templomban, s úgy suhant az oltár elé, hogy a lába nem érintette a bársonyszőnyeget.

Talán nem pont így volt, de annyi bizonyos, rendben lezajlott ez az esküvő is, mint mindegyik a világtörténelemben. Csak utána történt egy kis baleset, mikor a templomkapun kilépve az első hitvesi csókra sor került. Csók közben Dalia herceg piros foltja elmázolódott, s mindkettőjük arca maszatos lett. A vendégsereg tapsolt, ujjongott, és közben kezükkel saját pöttyüket is mindannyian szétkenték. Azt gondolták, ez itt a szokás, és nem akarták megsérteni az etikettet.

Rátartiában attól a naptól kezdve vörösre pingált orral tartanak minden esküvőt. Törvénybe vették, s be is tartják mindaddig, míg ki nem fogynak a piros festékből. Ha nem hiszitek, házasodjatok be oda, s győződjetek meg róla saját magatok!

Csesznák András

Szent Mihály hava

A kiemelt sorban e hónap másik népies elnevezése olvasható. Kiemelt betűk = kis segítség.

1. Barkácsol.
2. Segéd a pásztor mellett.
3. A legmérgezőbb szép növényünk.
4. Van konyhakert és van … kert is.
5. Sokoldalúan felhasználható, fekete termésű bokor vagy fa.
6. A magyar népviselet legsajátosabb ruhadarabja; nemzeti szimbólum; hungarikum.
7. Ezzel simították a vászonneműeket mosás után.
8. Az ősz egyik „legfontosabb” gyümölcse.
9. Így hívjuk a vásárokon megvett darabokat.
10. A szerelmesek vásári ajándéka, akár tükörrel is.
11. A vadrózsa értékes termése.
12. Szeptember 23-án van ez a fontos nap.
13. Állatok őrzője.
14. A IX. hónap egy másik elnevezése.
15. A ménes őrzője.
16. A „vénasszonyok” nyarának ritkábban használt elnevezése.
17. A disznók őrzője.
18. Szent Mihály útja; Tejút; …
19. Őszi jelenség, kis pókok „utaznak” rajta.

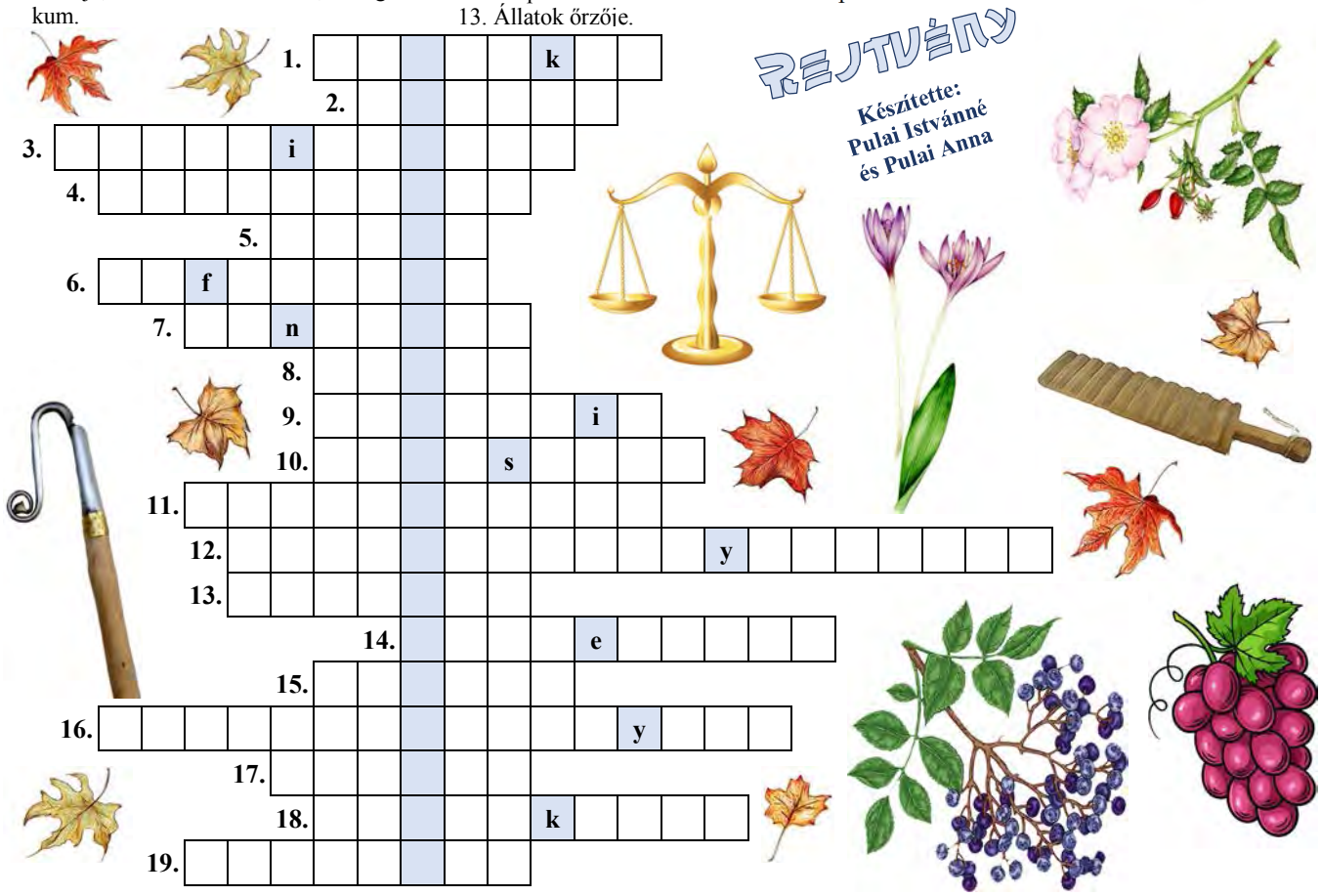

Szállítás napja	A hulladék típusa
Szeptember 6. (kedd)	Kommunális
Szeptember 13. (kedd)	Kommunális Zöldhulladék
Szeptember 20. (kedd)	Kommunális
Szeptember 26. (hétfő)	Szelektív: papír, műanyag és üveg
Szeptember 27. (kedd)	Kommunális Lomtalanítás

A vasútvonaltól a Balaton-partig

Szállítás napja	A hulladék típusa
Szeptember 4. (vasárnap)	Kommunális
Szeptember 11. (vasárnap)	Kommunális
Szeptember 13. (kedd)	Zöldhulladék
Szeptember 18. (vasárnap)	Kommunális
Szeptember 25. (vasárnap)	Kommunális
Szeptember 26. (hétfő)	Szelektív: papír, műanyag és üveg
Szeptember 27. (kedd)	Lomtalanítás

Kommunális hulladék kezelése

Természetes személy, ingatlanhasználó a vegyes hulladékot zárt, szabványos gyűjtőedényben köteles összegyűjteni és a megadott szállítási napon a közszolgáltatónak elszállításra átadni. A szokásos mennyiségen felül, nem rendszeresen keletkező hulladék eseti összegyűjtésére – ***díj fizetése mellett – a közszolgáltató által biztosított emblémázott, 110 literes gyűjtőzsák*** vehető igénybe.

Kommunális zsák: 508.- Ft/db
Biológiailag lebomló „zöldhulladékos" zsák: 100.- Ft/db

Zsákos szemétszállítással érintett területek

Soós-hegy: a 447/3. hrsz-tól és a Szép Juhászné utcától északra.
Átvételi helyszín: Bajcsy-Zsilinszky utca.
Tiker-völgy: a Schédl utca – Margit utca – Erdőalja utca közötti terület, a Tiker utcával határolva.
Átvételi helyszín: Schédl utca, Margit utca, Erdőalja utca.

Kommunális és zöldhulladékos zsákokat a következő helyeken lehet vásárolni

Gazdabolt
8174 Balatonkenese, Fő u. 45.
Hétfő – péntek: 8:00 – 16:00
Szombat: 8:00 – 13:00

VILLKER bolt
8174 Balatonkenese, Szilágyi E. u. 15.
Hétfő – péntek: 7:30 – 16:00
Szombat: 8:00 – 12:00
Vasárnap: zárva

„Vegyeske" papír, írószer, nyomtatvány, újság, könyv
8174 Balatonkenese, Széchenyi u. 2.
Hétfő – péntek: 7:30 – 16:00
Szombat: 7:30 – 12:00
Vasárnap: zárva

Otthonka Vegyeskereskedés
8174 Balatonkenese, Fő u. 23.
Hétfő – péntek: 8:00 – 17:00
Szombat: 8:00 – 13:00
Vasárnap: zárva

Zöldhulladék kezelése

A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás végzésének feltételeiről szóló 385/2014.(XII.31.) Kormányrendelet alapján a zöldhulladékot a képződés helyén, szabványos, külön erre a célra rendszeresített ***gyűjtőedényben*** vagy – ***külön térítési díjért – „SIÓKOM NONPROFIT Kft." feliratos, biológiailag lebomló hulladékgyűjtő zsákban*** kell gyűjteni, kivéve, ha a zöldhulladékot házilag komposztálják.

Az ingatlanhasználó a zöldhulladék gyűjtésére szolgáló gyűjtőedényt vagy gyűjtőzsákot kizárólag az elszállítás napján, az ingatlan előtti közterületre helyezheti ki. A nyesedéket és egyéb, zsákban nem elhelyezhető zöldhulladékot egy méter hosszúságúra vágva, kötegelve kérjük kihelyezni.

A szolgáltató kizárólag a fent említett módon kihelyezett zöldhulladékot szállítja el!

Az ingatlanokon keletkezett avart és kerti hulladékot 2020. március 24-től TILOS égetni!
Gyűjtse inkább biológiailag lebomló zsákba, vagy komposztáljon!

Házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés

A természetes személy, ingatlanhasználó az ingatlanon keletkezett települési hulladékból elkülönítetten gyűjti a papír, az üveg, továbbá a műanyag anyagú, ***újrahasznosítható hulladékokat***, és a közszolgáltató által ***ingyenesen biztosított***, az elkülönített gyűjtésre utaló jelzéssel ellátott ***gyűjtőzsákban*** adja át a közszolgáltatónak.

A zsákokat a szolgáltató folyamatosan pótolja. A nagyobb papírhulladékot az ingatlanhasználó a gyűjtőedény mellé kihelyezve, kilapítva, kötegelve adja át.

A közszolgáltató a szelektív hulladékot ***havi egy alkalommal gyűjti be és szállítja el***, az előre megadott időpontokban.

Az ingatlanhasználó a szelektív hulladék gyűjtésére szolgáló gyűjtőzsákot az elszállítás napján, kizárólag ***az ingatlan előtti közterületre*** helyezheti ki.

Amennyiben a szelektív gyűjtőzsákban a fentiekben felsorolt hulladékon kívül más jellegű hulladék is található, a közszolgáltató a hulladék elszállítását megtagadja.

A közterületen lévő hulladéktárolók
NEM KOMMUNÁLIS SZEMÉT TÁROLÁSÁRA VANNAK!
Bírság helyett vásároljon erre szolgáló zsákot, így szabályosan szállítják el hulladékát!

Házhoz menő lomtalanítás évente egy alkalommal

Mindenkinek külön kell kihívnia a házhoz a szolgáltatót! Március-október hónapok között, a hónapok 4. keddjén van mód a lomtalanításra. Erről a megelőző hónap 15. napjáig kell egyeztetni a szolgáltatóval: 06-84/503-200 /szállítás. Ha az utcában valaki lomtalanít, kihívta a szolgáltatót. Hívja Ön is, így lomhulladékát elszállítják!

- A lomok mennyisége a 2 m^3-t nem haladhatja meg.
- Az ingatlanhasználó nem rendelkezhet ***hátralékkal***
- Csak és ***kizárólag lom kerülhet kihelyezésre***, veszélyes hulladék, festék, gumi, pala, tv, építési törmelék stb. nem kerül elszállításra.
- Az ingatlanhasználó a lomokat kizárólag ***a fenti módon leegyeztetett elszállítási napon***, az ingatlana előtti közterületre helyezheti ki.

HULLADÉKSZÁLLÍTÓNK: SIÓKOM NONPROFIT KFT.
Cím: 8600 Siófok, Papfődi út 3.
Telefon: 84/503-200; **Fax:** 84/503-010
E-mail: siokom@siokom.hu

A hulladékot a szállítási napon reggel 7 óráig kell az ingatlan előtti közterületre kihelyezni.
A későn kihelyezett gyűjtőedény ürítését a közszolgáltató nem köteles pótolni!

APRÓ-HIRDETÉSEK

TELEK

- **Vízparti építhető** vagy nem építhető telket, esetleg telekrészt keresek Kenesén. Elérhetőség: 06 20/448-75-53 vagy (ha lehet, inkább e-maiben): bauge.julie@gmail.com

ELADNA, VENNE

- **Eladó** egy asztali körfűrész öt új lappal, Samsung TV – 5000 Ft, Sharp TV – 5000 Ft, 1 db hármas ablakra való redőny, hengerrel együtt, újszerű állapotban – 8000 Ft, vastalicska – 5000 Ft. Érdeklődni lehet: 06 30/497-88-17
- **Eladó** 3 m³ litéri aprósóder, 1 m3 áráért! 1 db eredeti orosz kerékpár, nem használt.

  1 246-25-45; 06 31/780-23-42

Fekete Gyémánt Szépségszalon
Férfi, női és gyermekfodrászat. TC Jaguar meleg ollós hajvágás,
pedikűr, gyógypedikűr, manikűr, műköröm, gél-lakkozás, kozmetika.
Szeretettel várom a kedves vendégeket!
Balatonkenese, Kikötő u. 2-4.
Igény esetén házhoz megyek.

Zimmermann Szilvia
06 20/363-57-80; 06 20/241-54-95

Fapad eladó!

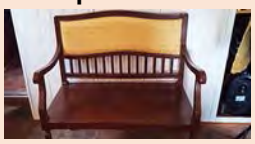

Beltéri, részben kárpitozott. Méret: 103 cm széles, 54 cm mély, 97 cm magas. Ára: 19.000 Ft. Elérhetőség: 06 20/448-75-53, vagy bauge.julie@gmail.com

Rejtvénymegfejtés

Szent Mihály hava – 35. oldal

1. Fabrikál
2. Bojtár
3. Őszi kikerics
4. Gyümölcsös
5. Bodza
6. Cifraszűr
7. Mángorló
8. Szőlő
9. Vásárfia
10. Mézes szív
11. Csipkebogyó
12. Őszi napéj-egyenlőség
13. Pásztor
14. Mérleg hava
15. Csikós
16. Szent Mihály nyara
17. Kanász
18. Lelkek útja
19. Ökörnyál

Hirdessen a Balatonkenesei Hírlapban!

Hirdetési méretek és árak:

Teljes oldal, A/4-es méret:	**20.000.- Ft**
Fél oldal, 12,5 cm x 18 cm:	**10.000.- Ft**
Negyed oldal (álló vagy fekvő) 8,5 cm X 12,5 cm vagy 12,5 cm x 8,8 cm, tájolástól függően:	**5.000.- Ft**
Nyolcad oldal (álló vagy fekvő) 8 cm X 6 cm vagy 6 cm x 8 cm, tájolástól függően:	**2.500.- Ft**
Névjegy méret (álló vagy fekvő) 5 cm x 8,5 cm vagy 8,5 cm x 5 cm, tájolástól függően:	**2.000.- Ft**
Lap alján vagy tetején elhelyezett csík, 18 cm x 2,5 cm:	**1.000.- Ft**
Apróhirdetés:	**100.- Ft**
Keretes apróhirdetés:	**200.- Ft**
Kiemelt apróhirdetés ábrával:	**300.- Ft**

Ha egy évre előre rendezi hirdetése díját, tizenegy hónapot fizet, a tizenkettediket ajándékba adjuk!

Hirdetését minden hónap 15. napjáig tudja feladni a 30/837-18-53-as telefonszámon vagy e-mail-ben: balatonkenesehirlap@gmail.com, így a következő havi lapszámban jelenik meg. A hirdetést fizetni a megjelenés előtt, a Polgármesteri Hivatalban lehet. Amennyiben a számlát előre nem rendezi, a hirdetést nem áll módunkban megjelentetni.

A hirdetésre rendelkezésre álló oldalaink az újság nyomtatott kiadásában fekete-fehérek, az online változatban színesek.

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK, TELEFONSZÁMOK

POLGÁRMESTERI HIVATAL
8174 Balatonkenese, Béri Balogh Ádám tér 1.
Telefon: 88/481-088; 88/481-087
Fax: 88/481-741
E-mail: hivatal@balatonkenese.hu
www.balatonkenese.hu
Az ***Igazgatási*** és a ***Pénzügyi Csoport*** ügyfélfogadási ideje:
Hétfő, szerda: 8:00-15:30
Péntek: 8:00-12:00
P***énztári órák*** időpontja:
Hétfő, szerda: 9:30-12:00 és 13:00-15:00
A ***Műszaki csoport*** ügyfélfogadási ideje:
Hétfő, péntek: 8:00-12:00
Szerda: 8:00-15:30
A Polgármester ügyfélfogadási ideje (előzetes bejelentkezéssel):
Kedd: 8:00-12:00
A Jegyző ügyfélfogadási ideje (előzetes bejelentkezéssel):
Szerda: 8:00-12:00

BALATONALMÁDI JÁRÁSI HIVATAL KORMÁNYABLAK OSZTÁLY BALATONFŰZFŐ
8184 Balatonfűzfő, Nike körút 1.
Telefon: 88/596-907; 88/550-294; 88/550-293; 88/550-295; 88/550-266
Fax: 88/596-902 – E-mail:
balatonfuzfo.kormanyablak@veszprem.gov.hu
http://kormanyablak.hu
Ügyfélfogadás:
Hétfő: 7:00-17:00
Kedd, szerda, péntek: 8:00-12:00
Csütörtök: 8:00-18:00

BALATONALMÁDI JÁRÁSI HIVATAL KORMÁNYABLAK OSZTÁLY BALATONALMÁDI
8220 Balatonalmádi, Széchenyi sétány 1.
Telefon: 88/550-264; 88/550-537; 88/550-265; 88/550-536
Fax: 88/550-810
balatonalmadi.kormanyablak@veszprem.gov.hu
http://kormanyablak.hu
Ügyfélfogadás:
Hétfő: 7:00-17:00
Kedd, szerda: 8:00-16:00
Csütörtök: 8:00-18:00
Péntek: 8:00-13:00

HATÓSÁGI ÉS GYÁMÜGYI OSZTÁLY
8220 Balatonalmádi, Baross Gábor út 32.
Telefon: 88/550-718
Fax: 88/550-809
balatonalmadi.hatosag@veszprem.gov.hu
balatonalmadi.gyamugy@veszprem.gov.hu
Ügyfélfogadás:
Hétfő, szerda, csütörtök: 8:00-16:30
Péntek: 8:00-13:00

FOGLALKOZTATÁSI OSZTÁLY
8220 Balatonalmádi, Baross Gábor út 44.
Telefon: 88/550-721
Fax: 88/550-811
veszprembalatonalmadijh-mk@lab.hu
balatonalmadi.foglalkoztatas@veszprem.gov.hu
Ügyfélfogadás:
Hétfő, szerda, csütörtök: 8:00-14:00
Péntek: 8:00-12:00

VÁROSGONDNOKSÁG
8174 Balatonkenese, Fő u. 43.
88/481-650 és 06 30/320-51-02

RENDŐRSÉG
8174 Balatonkenese, Bajcsy-Zs. u. 7.
88/584-970; 584-971

VÍZIRENDŐRSÉG
8600 Siófok, Mártírok útja 5.
84/310-712

POLGÁRŐRSÉG
06 30/621-58-71

KÖZTERÜLET-FELÜGYELET
elérhető munkanapokon hétfőtől csütörtökig 8:00 órától 15:30 óráig, pénteken 8:00 órától 12:00 óráig: 06 30/225-94-45

KÖZVILÁGÍTÁSI HIBA BEJELENTÉSE
Fényforrás Kft.
Telefon: 06 70/408-69-08
E-mail: fenyforraskft@gmail.com
https://kozvilhiba.hu/

ORVOSI ÜGYELET
Balatonalmádi, Petőfi Sándor u. 2-4.
Telefon: 88/412-104

HÁZIORVOSI ELLÁTÁS
Dr. Saáry István Egészségház – 8174 Balatonkenese, Táncsics u. 3.
1. sz körzet
Rendelő száma: 88/481-340
E-mail: balatonkenese.haziorvos@gmail.com
Rendelési idő:
Hétfő: 12:30-15:00
Kedd: 9:00-11:30
Szerda: 12:30-15:00
Csütörtök: 9:00-11:30
Péntek: 12:30-15:00
Terhestanácsadás: kedd: 11:30-12:30
2. sz körzet
Dr. Détár Bianka – 06 70/774-20-00
Rendelési idő:
Hétfő: 10:30-12:00
Kedd: 8:00-10:30
Szerda: 14:00-16:00
Csütörtök: 12:00-14:00
Péntek: 10:30-12:00

SZAKÁPOLÓI SZOLGÁLAT
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 16.
06 20/950-88-05 és 06 70/379-04-29

GYERMEKORVOSI KÖRZET
8174 Balatonkenese, Óvoda u.8.
Dr. Meláth Viola – 06 70/315-79-65
Rendelés csak előzetes időpontegyeztetés után!
Hétfő, szerda, péntek: 10:00-12:00
Kedd, csütörtök: 13:00-15:00
Tanácsadás:
Kedd, csütörtök: 12:00-13:00

FOGORVOSI KÖRZET
Előzetes bejelentkezés alapján!
8174 Balatonkenese, Óvoda u. 8.
ER-Dent 3000 Kft. – Dr. Gyürüs Ervin
Rendelő száma: 88/491-683
(rendelési időben hívható)
Rendelési idő:
Hétfő, csütörtök: 11:00-17:00
Kedd, szerda, péntek: 8:00-13:30

ÁLLATORVOS
8174 Balatonkenese, Gyógyszertár u. 2.
Dr. Zoltán Levente – 06 70/436-50-79
Rendelési idő:
Hétfő: 18:00-19:00
Kedd-péntek: 17:00-19:00

TÁTORJÁN GYÓGYSZERTÁR
8174 Balatonkenese, Fő u. 23. 88/481-283
Nyitvatartás:
június 1. – augusztus 31. között:
Hétfő-vasárnap: 8:00-19:00
szeptember 1. – május 31. között:
Hétfő-péntek: 8:00-18:00

REFORMÁTUS LELKÉSZI HIVATAL
8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 1.
88/481-348

RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA HIVATAL
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 10.
88/481-146

VASÚTÁLLOMÁS
8174 Balatonkenese, Balatoni út 4.
MÁVDIREKT: 06-1/3-49-49-49

BALATONKENESEI HÍRLAP
Balatonkenese Város Önkormányzatának havilapja
Polgármester: Jurcsó János
Alapító szerkesztők:
1913 – Czakó Gyula
1990 – Kürthy Lajos, Taródi Flink Kornél
Szerkesztőség: Polgármesteri Hivatal, 8174 Balatonkenese, Béri B. Ádám tér 1.
Telefon/fax: 88/481-088; 88/481-087
www.balatonkenese.hu/balatonkenesei-hirlap/
E-mail: **balatonkenesehirlap@gmail.com**
Hirdetésfelvétel: balatonkenesehirlap@gmail.com; 30/837-18-53
Balatonkenesei Hírlap telefon: 30/837-18-53
Szerkesztő: Nagy Krisztina és Vasváry-Tóth Tibor
Kiadó: Balatonkenese Város Önkormányzata, Kulturális-, Oktatási-, Ifjúsági- és Sportbizottságának elnöke.
Készült: Tradeorg Nyomda, 8184 Balatonfűzfő-gyártelep, Szállás u. 4.

A BORÍTÓN: ZENÉS VÍZI FÉNYJÁTÉK ÉS LÁNGSHOW A LECSÓFESZTIVÁLON

KÖVETKEZŐ SZÁMUNK LAPZÁRTÁJA: SZEPTEMBER 15.

Kérjük, az újságba szánt írásaikat, hirdetéseiket eddig az időpontig szíveskedjenek eljuttatni hozzánk, ellenkező esetben már csak a következő számban kaphatnak helyet. Hirdetésfelvétel írásban: **balatonkenesehirlap@gmail.com**

A Balatonkenesei Hírlap Balatonkenese Város Önkormányzatának ingyenes kiadványa, ezért a szerzők műveikért díjazásban nem részesülnek.

A cikkek tartalmáért a szerzők (például az interjúban megszólalók) felelnek.

Beküldött kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. A szerkesztőség a változtatás jogát fenntartja.

HAJÓÁLLOMÁS
8174 Balatonkenese, Kikötő u. 7-47.

POSTA
Balatonkenese, Balatoni út 65. – 88/481-300
Nyitvatartás:
Hétfő – péntek: 8:00-12:00 – 12:30-16:00

E.ON
Veszprém, Kossuth L. u. 6.
Áram – Észak-dunántúli régió
Általános ügyintézés, ügyfélszolgálat:
hétfő-péntek, 7:30-20:00 óra között.
Vezetékes telefonról: 06 40/220-220
Mobilról: 06 20; 06 30; 06 70 – 45-99-666
Általános hibabejelentés: 06 80/533-533
Földgáz – Közép-dunántúli régió
Általános ügyintézés, ügyfélszolgálat:
hétfő-péntek, 7:30-20:00 óra között.
Vezetékes telefonról: 06 40/444-000
Mobilról: 06 20; 06 30; 06 70 – 45-99-711
Általános hibabejelentés: 06 80/301-301

DRV Zrt. ***(víz)***
Telefon munkanapokon 7.30-15.30, csütörtökön 7:30-20:00: 06-80-240-240
Fax: 06 84/501-299
E-mail: ugyfelszolgalat@drv.hu
Levélcím: 8601 Siófok, Pf.: 888
Ügyfélszolgálat:
8600 Siófok, Fő u. 39/A.
Nyitvatartás:
Hétfő, szerda: 8:00-15:00
Kedd, péntek: 8:00-14:00
Csütörtök: 8:00-20:00

TÁTORJÁN SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 20.
88/482-943

IDŐSEK KLUBJA
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 20.
88/482-943
Nyitvatartás: Hétfő-péntek: 7:30-16:00

KIPPKOPP ÓVODA ÉS BÖLCSŐDE
8174 Balatonkenese, Balatoni út 63.
88/574-802

PILINSZKY JÁNOS ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ALAPFOKÚ MŰVÉSZETI ISKOLA
8174 Balatonkenese, Bajcsy-Zs. u. 10.
www.pilinszkyiskola.hu 88/481-844
E-mail: titkar@kenisk.sulinet.hu

SPORTCSARNOK
06 30/275-93-59

KULTÚRA HÁZA
8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 4.
Telefon: 88/594-500
kulturahaza@balatonkenese.hu
Nyitvatartás:
Hétfő: 8:00-16:00
Kedd: 8:00-19:00
Szerda: 8:00-16:00
Csütörtök: 8:00-16:00
Péntek: 8:00-14:00
Szombat, vasárnap: rendezvények alatt.

KÖNYVTÁR
8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 2.
Telefon: 88/574-980
E-mail: konyvtarkenese@gmail.com
Nyitvatartás:

	Páros hét	Páratlan hét
Hétfő	10:00-16:00	Zárva
Kedd	10:00-16:00	10:00-16:00
Szerda	10:00-16:00	10:00-16:00
Csütörtök	11:00-17:00	11:00-17:00
Péntek	10:00-16:00	10:00-16:00
Szombat	09:00-13:00	Zárva

TÁJHÁZ
8174 Balatonkenese, Kossuth u. 6.
Telefon: +36 88/594-500
tajhazbalatonkenese@gmail.com
Nyitvatartás:
Június 15. – augusztus 31. között:
Kedd – szombat: 10:00-16:00
Szeptember 1. – június 14. között előzetes bejelentkezés (lehetőség szerint 3 nappal korábban) a 88/594-500-as telefonszámon.

TOURINFORM IRODA
8174 Balatonkenese, Kálvin J. tér 4.
balatonkenese@tourinform.hu
Nyitvatartás:
Irodánk jelenleg **zárva tart**.
Kérjük, e-mailben keressenek minket!

Pál István Szalonna és bandája a Tájház színpadán

Muzsikáló Tájház

Vujicsics együttes

Kultúra Háza
Könyvtár
Kenesei Tájház

Balatonkenese
2022. 09. 24.

II. Kenese Napja

FŐZZ VADDAL ÉS BORRAL

Részletek hamarosan!

Kövessen minket elérhetőségeinken!

Balatonkenesei Művelődési Ház és Könyvtár
8174 Balatonkenese, Kálvin J. tér 4.
Tel.: 88/594-500
info@keneseiprogramok.hu
www.facebook.com/BalatonkeneseiMuvelodesiHazesKonyvtar